

Jednička

... NEJSTARŠÍ, A PŘECE MLADÁ

TÉMA: Budoucnost medicínského školství nejen na Jedničce

ROZHOVOR: Šest statečných aneb Máme nové přednosity!

8

16

Jednička aktuálně 2

Kalendář 4

Jednička ve vědě 5

TÉMA: Budoucnost medicínského školství nejen na Jedniče 8

Hyde park 12

Klinika na Jedničku 14

Infografika: Nově zapsaní studenti a noví absolventi 15

VŠICHNI CHCEME BÝT JEDNIČKA: Šest statečných aneb Máme nové přednosty! 16

Středoškoláci na Jedničku 21

Ze studentského života 22

Jednička a zahraničí 27

STÁŽ:

東京, 始めまして! 28

Tudo Bom! 30

Absolventi s Jedničkou 32

Co pro mě znamená Jednička 33

Jednička měsíce 33

Jednička ve sportu 34

Jednička v médiích 35

Mozek na Jedničku 36

Jednička blahopřeje 36

Informační zdroje 36

Mimo medicínu 37

Knižní novinky 37

Významná ocenění 37

Jednička objektivem 38

Jednička

Časopis 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy

Ročník: 7

Číslo: 4/2019

Adresa vydavatele: Kateřinská 1660/32, 121 08 Praha 2

IČ vydavatele: 00216208

Redakční rada: Aleksi Šedo, Martin Vejražka

Redakci řídí: Jana Tlapáková

Redakce: Petra Klusáková, Hana Dittrichová, Anna Jarmarová,

Markéta Sýkorová, Michal Španko

Grafická úprava: Kristýna Heřmanová

Tisk: Triangl, a.s.

Vyšlo dne: 14. 10. 2019

Uzávěrka dne: 27. 9. 2019

Náklad: 2000 kusů

MK ČR E 23317

ISSN 2336-4181

Neprodejně, vychází pětkrát ročně.

Své dotazy či náměty můžete posílat na e-mail: jednicka@lf1.cuni.cz

Poděkujeme starému senátu a pojďme zvolit nový!

Letos na podzim, konkrétně 20. a 21. listopadu, proběhnou volby do akademického senátu Jedničky. Kandidáti se mohou hlásit do 30. října. Akademický senát je nejvyšší orgán fakultní samosprávy. Rozhoduje o koncepci a směřování fakulty a schvaluje všechna zásadní rozhodnutí jejího vedení. Dokážete naslouchat svým kolegům a chcete přispět ke zlepšování fakulty? Kandidujte! A chcete, aby byl slyšet i váš hlas? Zvolte své zástupce! Podrobnosti o volbách najdete na webu fakulty na homepage nebo v sekci O Fakultě > Vedení fakulty > Akademický senát > Volby.

Přemysl Strejc, předseda AS 1. LF UK

Hana Dittrichová, místopředsedkyně AS 1. LF UK

Martin Vejražka, člen AS 1. LF UK

VOLBY DO AKADEMICKÉHO SENÁTU 1. LF UK

MEDialogy o vzácných onemocněních

Čtrnáctý díl dialogu o celospolečenských medicínských tématech na 1. LF UK – MEDialogy – bude tentokrát věnován oblasti vzácných onemocnění, jejich léčbě, kvalitě života pacientů, vývoji nových léčebných metod a výuce této oblasti na fakultě. Hosty budou děkan prof. Aleksi Šedo, přednosta Kliniky dětského a dorostového lékařství doc. Tomáš Honzík, prof. Jan Michalík za Centrum provázení, předsedkyně ČAVO Bc. Anna Arellanesová, MUDr. Kateřina Kopečková z Onkologické kliniky 2. LF UK a FN Motol a také maminka dětského pacienta. Přijďte si nás poslechnout. Přijďte se nás zeptat. A pošlete to dál. Těšíme se na setkání 19. listopadu od 10.00 ve velké zasedací místnosti děkanátu.

klu

Týden oslav 17. listopadu

Letošní rok je jubilejní – slavíme 30 let od Sametové revoluce v roce 1989, 50 let od násilně potlačené demonstrace proti okupaci Sovětských vojsk v roce 1969 a také 80 let od úmrtí našeho studenta Jana Opletala, který byl postřelen při studentských demonstracích v roce 1939. Naše fakulta chce prostřednictvím pořádaných akcí přispět k oslavě těchto významných událostí, lidské statečnosti a odvahy, kterou v minulosti prokazovali pedagogové a další zaměstnanci a také studenti 1. LF UK. V Purkyňově ústavu na Albertově bude od 11. listopadu do 13. prosince mezi 8.00–18.00 k vidění výstava revolučních fotografií MUDr. Přemysla Hněvkovského (vernisáž se bude konat 12. listopadu od 10.00). V posluchárně I. chirurgické kliniky proběhne 13. listopadu od 12.00 přednáškové odpoledne

k osudům Jana Opletala a 14. listopadu od 19.30 se v kostele sv. Ignáce na Karlově náměstí uskuteční koncert z cyklu „Fakulta v srdci Karlova“. V neděli 17. listopadu pak oslavy vyvrcholí na pražském Albertově studentskou vzpomínkovou akcí, které se účastní také medicí z Jedničky.

klu

Světová antropoložka přednášela na 1. LF UK

Ústav dějin lékařství a cizích jazyků hostil přední světovou antropoložku a paleopatoložku americkou profesorku Jane Buikstru, která zde 6. září prezentovala přednášku týkající se evoluce tuberkulózy a lepry a jejich výzkumu v Severní i Jižní Americe. Přednášející profesorku, zakladatelku Centra bioarcheologického výzkumu na Státní univerzitě Arizona, uvítali na 1. LF UK přednosta ústavu doc. Karel Černý a prof. Václav Smrčka.

klu

S malými vědci na festivalu

Začátkem září jsme se účastnili Festivalu vědy na Vítězném náměstí v Praze, na který dorazilo okolo 18 000 návštěvníků, a to převážně v předškolním a školním věku. Náš stánek byl zaměřen na poznávání lidského těla. Studenti 1. LF UK ukazovali žákům základních a středních škol, jaké naleznou v našem těle orgány a k čemu vlastně slouží. Zájemci si dále mohli vyzkoušet záchranu lidského života pod vedením profesionálů z Centra medicínských simulací. Děkujeme všem za spolupráci!

jar

Foto: Anna Jarmarová

Kongres ke 150. výročí narození lékaře Aleše Hrdličky

Záříjového 6. mezinárodního antropologického kongresu Dr. Aleše Hrdličky, zakladatele americké antropologie a zároveň prestižního časopisu American Journal of Physical Anthropology, se účastnili také odborníci z naší fakulty. Prof. Václav Smrčka z Ústavu dějin lékařství a cizích jazyků vedl spolu s prof. Jane Buikstrou paleopatologickou sekci, kde prezentoval přednášky týkající se historie české paleopatologie a biomolekulární paleopatologie. Spolu s prof. Ctiborem Povýšilem z Ústavu patologie

Foto: Markéta Šýkorová

pak přednášel o mikroskopických principech diagenetických změn. Mgr. Andrej Shbat z Anatomického ústavu spolu s dalšími odborníky představil poster týkající se metody rekonstrukce a identifikace obličeje pomocí techniky, která by mohla např. policistům usnadnit rozpoznání lidské tváře.

klu

Darujete kostní dřevě?

Na děkanátu Přírodovědecké fakulty UK (Albertov 6) proběhne ve středu 23. října od 9.00 do 16.00 hodin nábor do registru kostní dřevě. Již předchozí ročníky této akce měly velký ohlas také mezi studenty naší fakulty – i díky nim se vždy zaregistrovaly rekordní počty potenciálních dárců. Dřívější registraci prostřednictvím odběru krve letos nahradí daleko komfortnější stěr sliznice úst. Organizátoři z PrF UK chtějí letos v počtu registrovaných trhnout nový rekord. Přidáte se?

klu

Aktuální výzvy pracovního lékařství

Koncem září se v Mariánských Lázních konal 34. kongres pracovního lékařství s mezinárodní účastí, na který dorazilo takřka 300 odborníků pracovního a všeobecného praktického lékařství, hygieny práce a epidemiologie, neurologie, psychologie, toxikologie, bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, ergonomie, fyziologie a psychofyziologie práce a dalších příbuzných oborů. Jak uvedl doc. Sergej Zacharov, přednosta Kliniky pracovního lékařství, tento obor v posledních letech zažívá hodně změn, na něž je třeba aktuálně reagovat. Mezi hlavní tematické okruhy kongresu proto patřily nové směry v prevenci poškození zdraví z práce, pracovní dlouhověkost, nová a známá pracovní rizika, nemoci z povolání a pracovní úrazy, ergonomie a fyziologie prá-

ce v 21. století, chemická bezpečnost a průmyslová toxikologie, práce a psychika.

red

Máme nové fakultní mikiny!

S příchodem akademického roku jsme si pro vás připravili novinku na našem e-shopu. Jedná se o nové fakultní mikiny, jejichž design sice zůstává stejný, ale zapracovali jsme na kvalitě. Sortiment jsme rozšířili i o mikiny na zip s velkým fakultním logem na zádech. Mikiny jsou dostupné ve třech barvách – vínové, šedé a tmavě modré – za nezměněnou cenu 420 korun. K dispozici máme také nové elegantní flash disky, tak neváhejte a objednávejte na našem e-shopu!

jar

První česko-ázerbájdžánská adiktologická konference

Narkologické středisko Ázerbájdžánské republiky ve spolupráci s naší Klinikou adiktologie uspořádaly 10.–12. září v Baku konferenci věnovanou substituční léčbě, harm reduction a rehabilitaci osob se závislostmi na psychoaktivních látkách, které se zúčastnilo asi 50 ázerbájdžánských adiktologů a psychiatrů. Akci finančně podpořilo Ministerstvo zahraničních věcí ČR, které tak prostřednictvím malého lokálního projektu pomáhá ázerbájdžánským adiktologům čelit problémům, jako jsou absence programů celoživotního lékařského vzdělávání, zahraničních zkušeností a relevantních vzdělávacích materiálů. S několika příspěvky k různým formám substituční léčby, motivačním rozhovorům se závislými pacienty a jejich následné rehabilitaci, vycházejícími ze zkušenosti ČR a dalších západních zemí, vystoupil MUDr. Vladimír Kmoch z Kliniky adiktologie.

red

Kde nesmíte chybět

Křeslo pro Fausta

Kdy: 31. 10. 2019 od 17.00

Kde: Fausták – Akademický klub 1. LF UK, Karlovo nám. 40, Praha 2

Setkání s docentem Karlem Černým, přednostou Ústavu dějin lékařství a cizích jazyků 1. LF UK.

Přednáška k 80. výročí úmrtí Jana Opletala

Kdy: 13. 11. 2019 od 12.00

Kde: Posluchárna I. chirurgické kliniky 1. LF UK a VFN v Praze

Přijďte zavzpomínat na studenta naší fakulty, který byl smrtelně zraněn při protinacistické demonstraci 28. října 1939.

Křeslo pro Fausta

Kdy: 28. 11. 2019 od 17.00

Kde: Fausták – Akademický klub 1. LF UK, Karlovo nám. 40, Praha 2

Setkání s profesorem Jaroslavem Petrem, který se zabývá fyziologií, anatomii a reprodukcí hospodářských zvířat.

Den otevřených dveří na 1. LF UK

Kdy: 11. 1. 2020 od 10.00

Kde: Děkanát 1. LF UK, Kateřinská 32, Praha 2, a ostatní budovy fakulty

Jednička otevřít své prostory pro uchazeče o studium.

Gaudeamus Brno

Kdy: 22.–25. 10. 2019 od 8.00

Kde: Výstaviště Brno

Evropský veletrh pomaturitního a celoživotního vzdělávání.

Vědecká kavárna v rámci Týdne vědy a techniky 2019

Kdy: 11. 11. 2019 od 17.00

Kde: Fausták – Akademický klub 1. LF UK, Karlovo nám. 40, Praha Smetana, K., ml., a Šedo, A.: Stárnutí populace a nádory – hrozba pro budoucnost?

MEDialogy

Kdy: 19. 11. 2019 od 10.00

Kde: Velká zasedací místnost děkanátu 1. LF UK, Na Bojišti 3, Praha 2

Dialogy odborníků s novináři tentokrát na téma vzácných onemocnění.

132. reprezentační ples mediků

Kdy: 10. 1. 2020 od 20.00

Kde: Palác Žofín, Slovanský ostrov 226, Praha 1

Tradiční slavnostní událost pro všechny z Jedničky!

Gaudeamus Praha

Kdy: 21.–23. 1. 2020 od 8.00

Kde: PVA Expo Praha-Letňany

Evropský veletrh pomaturitního a celoživotního vzdělávání.

1. lékařská fakulta Univerzity Karlovy

ve spolupráci s Pedagogickou fakultou Univerzity Karlovy

Petr Eben

Pražské Te Deum 1989

Antonín Tučapský

Milostivé léto

Antonín Dvořák

Hospodine, pomiluj ny

Zdeněk Lukáš

Pocta tvůrcům

Josef Suk

Meditace na staročeský chorál „Svatý Václave“

ve čtvrtek 14. listopadu 2019 v 19.30

Kostel sv. Ignáce z Loyoly, Karlovo náměstí, Praha 2

30. koncert z cyklu Fakulta v srdci Karlova se koná pod záštitou děkana 1. lékařské fakulty UK prof. MUDr. Aleksiho Šeda, DrSc.

Představujeme vědeckou skupinu prof. Karla Šonky

Tým působící na Neurologické klinice a v Centru klinických neurověd I. LF UK a VFN tvoří prof. Karel Šonka, prof. Soňa Nevšímalová, doc. Iva Příhodová, doc. David Kemlink, as. MUDr. Simona Dostálová, pět postgraduálních a tři pregraduální studenti. Skupinu doplňují dvě neuroložky a kolektiv sester.

Zaměření

Skupina je vědecky zaměřena na poruchy spánku a bdění a vychází ze své klinické práce pokrývající celé věkové spektrum včetně dětské populace. Hlavními výzkumnými oblastmi jsou choroby s nadměrnou denní spavostí (narkolepsie a idiopatické hypersomnie, jejich etiologie, patofyziologie, terapie i sociální aspekty), parasomnie NREM i REM spánku (zejména porucha chování v REM spánku), poruchy pohybu ve spánku (zejména syndrom neklidných nohou) a poruchy dýchání ve spánku. V případě narkolepsie a idiopatické hypersomnie skupina navazuje na svého zakladatele, světově uznávaného doc. Bedřicha Rotha (1919–1989).

Spolupráce, granty a projekty

Spánková výzkumná skupina má těsné výzkumné spojení s dalšími skupinami Neurologické kliniky a v rámci I. LF UK a VFN spolupracuje s Klinikou dětského a dorostového lékařství, Radiodiagnostickou klinikou, Anatomickým ústavem, se III. interní klinikou a dále s Fakultou elektrotechnickou ČVUT (doc. Rusz) a Národním ústavem duševního zdraví (MUDr. Bušková). Skupina má letitou spolupráci s Centrem pro poruchy spánku v Montpellier (prof. Dauvilliers a prof. Billiard), Centrem pro narkolepsii při Stanfordově univerzitě v Kalifornii (prof. Mignot), Institutem neurogenomiky Helmholtzova centra v Mnichově (prof. Winkelmann) a s dalšími evropskými a mimoevropskými pracovišti. Centrum pro poruchy spánku a bdění Neurologické kliniky je zakládajícím členem European Narcolepsy Network a v tomto uskupení uskutečnilo několik výzkumných projektů a jeden z nich vedlo. Členové skupiny jsou součástí International REM Sleep Behavior Disorder Study Group, v jejímž rámci také participují na výzkumných projektech. Podobně se tým (zejména doc. Kemlink) angažuje v European Restless Legs Study Group.

Skupina řeší v současné době grant AZV MZ ČR „Porucha chování v REM spánku – klinika, souvislosti a vývoj“ (hlavní řešitel prof. Šonka), je spoluřešitelem a spoluniciátorem mezinárodního grantu financovaného Michael J. Fox Foundation for Parkinsons' Research

„Automatická akustická analýza řeči a porucha chování v REM spánku pro zjišťování subjektů s vysokým rizikem rozvoje Parkinsonovy choroby a jiných alfa-synukleinopatií“ spolu s centry v Miláně, Rochesteru, Montrealu, Montpellier, Marburgu a Innsbrucku (hlavní řešitel doc. Rusz, FEL ČVUT). Členové týmu jsou spoluřešiteli univerzitního grantu Progres Q27/ LFI a individuálně participují na dalších grantech. Skupina se dále věnuje projektům týkajícím se idiopatické hypersomnie, zpožděné fáze spánku, vývojovým aspektům poruch dýchání ve spánku a metodice aktigrafického monitorování.

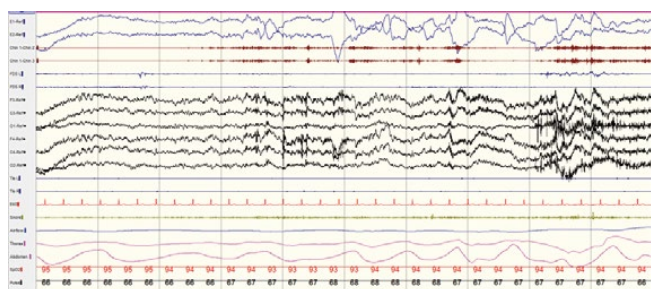

Foto: archiv K. Šonky

Významné výstupy

V posledních letech úspěšně absolvovali čtyři postgraduální studenti. Členové týmu publikovali za 5 letch jako první nebo korespondující autoři v časopisech Sleep (1x), Sleep Medicine (8x), Journal of Sleep Research (3x), BMC Neurology (1x), Clinical Neuropharmacology (1x), Česká a slovenská neurologie a neurochirurgie (6x), Archivum Immunologiae et Therapia Experimentalis (1x), Physiological Research (1x), Neuroendocrinology Letters (3x), Behavioral Sleep Medicine (1x) a Journal of Clinical Sleep Medicine (1x).

Pokud máte zájem o více informací, pište na karel.sonka@lfi.cuni.cz.

30 sekund polysomnografického záznamu REM spánku s nedokonalou svalovou atonií při nemoci zvané porucha chování v REM spánku. Snímek: archiv K. Šonky

Naši anatomové pomohli odhalit další úlohu HIF1 signalizace

Foto: Markéta Sýkorová

Ve spolupráci s vědeckou skupinou RNDr. Gabriely Pavlínkové, Ph.D., z Biotechnologického ústavu AV ČR a skupinou prof. RNDr. Františka Koláře, CSc., z Fyziologického ústavu AV ČR se anatomové z I. LF UK podíleli na prestižní publikaci zveřejněné v časopise PNAS. Článek pojednává o roli HIF1 alfa (Hypoxia-inducible factor 1-alpha), klíčového člena buněčné signalizační kaskády při hypoxii, ve vývoji sympatického nervového systému u myši. Úplné odstranění této podjednotky vede u myši k časnému úmrtí během nitroděložního vývoje, což znemožňuje systematickou analýzu její úlohy v různých morfogenetických oblastech. Proto byla pomocí technologie *Cre* rekombinázou vytvořena podmíněčná delece, a to s omezením

na buněčné populaci exprimující transkripční faktor *Isl1*. Ten je za vývoje exprimován na různých místech – druhém kardiogenním poli, mesenchymu dolní končetiny a derivátech neurální lišty včetně vegetativního nervového systému. Skupina vědců z Anatomického ústavu, konkrétně MUDr. Veronika Olejníčková, Ph.D., MUDr. et. MDDr. Martin Bartoš a prof. MUDr. David Sedmera, DSc. (na snímku), pomáhala při výzkumu charakterizovat fenotyp pomocí moderních zobrazovacích metod v jejich laboratoři a při nichž bylo využito i špičkové přístrojové vybavení fakulty. Klíčové pro úspěch bylo zejména následné zpracování a precizní vizualizace takto získaných dat. Vědci dali vzniknout třem různým obrazovým montážím článku – 3D rekonstrukci kostry dolních končetin, hlavy a větvení věnčitých tepen.

klu

HIF-1 α is required for development of the sympathetic nervous system

Proceedings of the National Academy of Sciences of the USA (IF 9,58)

Volume 116, Issue 27
July 2019
Pages 13414–13423

PubMed ID: 31196952
DOI: doi.org/10.1073/pnas.1903510116

Klíč ke snížení rizika vzniku karcinomu vaječníků

Foto: archiv NNB

Lékaři z I. LF UK se podíleli na výzkumu, který zlepšil vyhlídky na efektivnější prevenci, vyhledávání žen s dispozicí k rozvoji karcinomu ovarií a výhledově také snížení rizika vzniku těchto nádorů. Pomocí by jim měly laktobacily, jež upraví poševní bakteriální prostředí. Jak totiž vědci zjistili, ženy se specifickým zastoupením bakterií v pochvě onemocní karcinomem ovarií častěji. Výsledky studie, kde bylo zastoupeno 360 takových pacientek a dalších 220 žen s dědičnou dispozicí (BRCA1/2) z Evropy, z nichž polovinu tvořily nemocné z ČR, otiskl časopis červencový Lancet Oncology. „Pacientky s nádorem vaječníků

a některé ženy s velmi vysokým rizikem jeho vzniku mají jiné bakteriální prostředí v pochvě než ženy, které tuto malignitu nemají. Víme, že poševní bakteriální prostředí dokážeme ovlivnit a brzy snad budeme moci navodit stav, kdy riziko rozvoje ovariálního karcinomu snížíme. Mechanismem je dodání konkrétních druhů laktobacilů. Naši představu o změně poševního prostředí laktobacilem musí nyní potvrdit další výzkum. Pravdivost této teze ověříme v horizontu několika málo let,“ vysvětluje jeden z českých vědců, kteří se na výzkumu podíleli, prof. MUDr. Michal Zikán, Ph.D., přednosta Gynekologicko-porodnické kliniky I. LF UK a Nemocnice Na Bulovce.

klu

Association between the cervicovaginal microbiome, BRCA1 mutation status, and risk of ovarian cancer: a case-control study

Lancet Oncology (IF 35,386)

Volume 20, Issue 8
July 2019
Pages: 1171–1182

PubMed ID: 31300207
DOI: doi.org/10.1016/S1470-2045(19)30340-7

Nový mezník ve výzkumu dědičně podmíněných onemocnění ledvin

Poté, co mezinárodní výzkumný tým, jehož členy jsou i vědci z LF UK, odhalil biologický mechanismus vzniku autozomálně dominantní tubulointerstiální nefropatie (ADTKD), našli odborníci látku, která by mohla být účinným lékem této dominantně dědičné nemoci. Význam dosažených výsledků dokumentuje jejich publikace v prestižním časopise Cell. Primárním cílem výzkumu byla nemoc ADTKD-MUC1, která je způsobena specifickým typem „posunových“ mutací v genu *MUC1*. Ty vedou ke vzniku abnormálního proteinu MUC1-fs v buňkách ledvinných kanálků. Postižené buňky si neumí s MUC1-fs poradit, ten se v nich střádá a postupně je i ledviny ničí. Odborníci z Kliniky dětského

a dorostového lékařství z LF UK a VFN otestovali na buněčných modelech 3500 látek, které již v minulosti prošly různými fázemi klinických studií na lidech. „Screening odhalil látku BRD4780, která jak buňkám, tak i geneticky modifikovaným myším umožnila MUC1-fs velmi efektivně odstraňovat“, uvedl vedoucí českého týmu prof. Ing. Stanislav Kmoch, CSc. Jak vědci navíc zjišťují, možnost terapeutického ovlivnění ADTKD má přesah do celé skupiny proteinopatií.

klu

Foto: Petra Klusáková

Small Molecule Targets TMED9 and Promotes Lysosomal Degradation to Reverse Proteinopathy

Cell (IF 36,216)

Volume 178, Issue 3
July 2019
Pages 521–535.e23

PubMed ID: 31348885
DOI: doi.org/10.1016/j.cell.2019.07.002

Jak rychleji zjistit poškození srdce nádorem nadledvin

Lékaři z Centra pro hypertenzi III. interní kliniky z LF UK a VFN přišli s novým uplatněním echokardiografické metody, která do budoucna pomůže při diagnostice nádorů nadledvin – feochromocytomů. Vědeckou práci českých lékařů otiskl prestižní časopis Cancers. Při zkoumání vlivu katecholaminů na srdce pacientů s feochromocytomem ve srovnání s působením vysokého krevního tlaku u nemocných s běžnou hypertenzí lékaři použili speciální echokardiografickou metodu, tzv. speckle tracking, a z ní vypočítané parametry srdeční funkce.

„Tato softwarová analýza, která dokáže v „mlhovině“ echokardiografického obrazu analyzovat vzájemný pohyb jednotlivých echokardiografických bodů vůči sobě, se ukázala citlivější než jiné echokardiografické metody a dokáže poruchu funkce srdce odhalit dříve. Náš přístup je sám o sobě průkopnický. Podle dostupných

literárních zdrojů zatím nikoho nenapadlo srovnávat nálezy získané touto metodou u pacientů s feochromocytomem a u těch s běžnou hypertenzí. Zначali jsme tedy s naším týmem pod vedením mého školitele doc. MUDr. Roberta Holaje, CSc., takto vyšetřovat naše nemocné a došli jsme k objevu, že u jedinců s feochromocytomem působí katecholaminy na srdce škodlivěji než běžný vysoký krevní tlak,“ říká jeden z autorů nové studie MUDr. Jan Kvasnička (na snímku) z Centra pro hypertenzi, které se pod vedením prof. MUDr. Jiřího Widimského, CSc., stará o pacienty s feochromocytomem z celé ČR.

klu

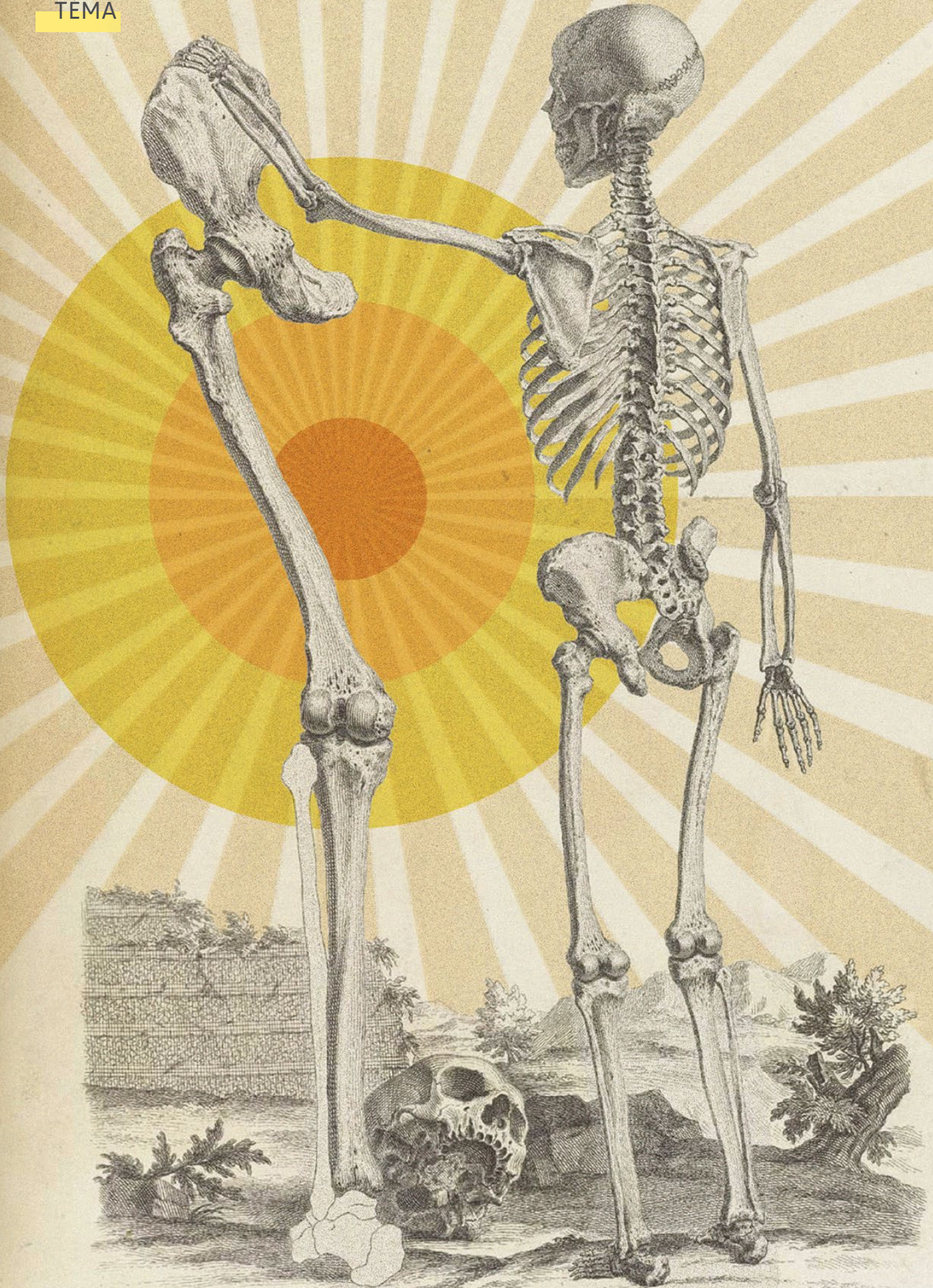
Foto: Petra Klusáková

Catecholamines Induce Left Ventricular Subclinical Systolic Dysfunction: A Speckle-Tracking Echocardiography Study

Cancers (IF 6,162)

Volume 11, Issue 3
March 2019
Page 318

PubMed ID: 30845735
DOI: doi.org/10.3390/cancers11030318

Budoucnost medicínského školství nejen na Jedničce

Již brzy, konkrétně 25. a 26. října, se Jednička stane hostitelem každoročního setkání lékařských fakult České republiky a Slovenské republiky. Vedení jednotlivých škol, tajemníci, reprezentace akademických senátů a studentů se tentokrát sejdou spolu s čelnými představiteli ministerstev zdravotnictví a školství a Ústavu zdravotnických informací a statistiky ČR v Léčebných Lázních Mariánských Lázních, s nimiž, stejně tak jako se samotným městem, naše fakulta již pět let spolupracuje. Mottem setkání je **Budoucnost medicínského školství**.

Pohlédněme za prvoplánové vnímání „marketingového“ rozměru výše uvedeného sousloví a zamysleme se nad jeho faktickým obsahem. Lékařské fakulty musí reflektovat nejen potřeby moderní medicíny, ale i vývoj zdravotnického systému. Musí připravovat nejen dostatek budoucích profesionálů schopných pokrýt široké spektrum specializací, ale i obstát v konfrontaci s rostoucími nároky a očekáváními pacientů. Musí se nejen vyrovnávat se změnami úrovně připravenosti studentů ze středních škol, ale i trvale vážit efektivní rovnováhu akademického konzervatismu s vědeckým a společenským progresivismem. A zároveň musí být ostražitě v místech průsečíků faktických zdravotnických potřeb s politickými hrami a nejrůznějšími skupinovými zájmy.

Peníze přišly, někdo je však stále nevyužil

Setkání v Mariánských Lázních bude probíhat v době pro lékařské fakulty poměrně příznivé. Před necelými dvěma roky se zformovala a zformalizovala Asociace děkanů lékařských fakult ČR, která se stala významným partnerem jednání s oběma resortními ministerstvy. Dosavadní diskuse probíhaly ve velmi konstruktivní atmosféře a vedly, mimo jiné, k definici a odstavení programu podpory lékařských fakult. Investice sedmi miliard korun na dobu deseti let – s cílem zastavit demografickou katastrofu pedagogů lékařských fakult – představuje ve svých důsledcích významný krok k řešení personálních obtíží zdravotnictví.

Program podpory lékařských fakult částečně vyrovná existující fatální nerovnováhu v odměňování zdravotnických a školských aktivit na jednotlivých pracovištích fakult, chceme jej však využít i k zatraktivnění akademické kariéry pro mladou generaci. Děkani a tajemníci fakult budou projednávat exekutivní detaily

programu, aby byl na fakultách nastaven produktivně prorozvojově (z hlediska investic, dominantně ovšem ve prospěch mezd) a zároveň férově vůči jednotlivým profesním skupinám. Na naší fakultě stanovujeme mzdové limity jednotlivých pracovišť podle měřitelných výkonových parametrů. Personální politika a odměňování v rámci mzdového limitu je plně v rukou přednostů, kteří určují jak rozsah, tak ohodnocení úvazků ve svých týmech, protože nejlépe znají výkon svých kolegů, konkrétní souběh jejich hodnocení ze zdrojů fakulty, nemocnice, grantů apod. I proto znamená například „0,3 úvazku asistenta“ na různých pracovištích velmi rozdílnou sumu, kterou je třeba navíc nahlížet spíše v celoročním pohledu v souběhu s mimořádnými odměnami atd. Je smutné, že se naleznou i pracoviště, kde přednosta dosud nevyužil navýšené prostředky mzdového limitu pro zvýšení platů, rozšíření úvazků či odměn svých spolupracovníků. Takové individuální manažerské opomenutí, podobně jako například „zapomenutí“ rozepsat mimořádné odměny svému týmu, poškozuje nejen konkrétní kolegy, ale bohužel i obecnější povědomí o pravidlech, filozofii a kultuře odměňování na fakultě – v duchu rovnice „slyšel jsem, jak XX říkal, že XY si myslí“ a tradiční šéfovské v dobrých časech „dal jsem vám odměny“ a v časech horších „vedení nám nedalo odměny“ :). Každopádně ojedinělé nedostatky v hospodaření s navýšením mzdových limitů, které ovšem mohou být zavádějící paušalizací interpretovány jako argument proti podpoře fakult, urychleně dořešíme.

Vývoj kurikul je nekončícím procesem

Asociace se významně podílí na diskusi o sladování vztahů fakult a fakultních nemocnic. Ačkoliv přes opakované legislativní snahy v minulosti dosud nevznikl zákon o univerzitních nemocnicích, současné vztahy všech fakult s „jejich“ nemocnicemi

Foto: Veronika Vachule Nehasilová

jsou velmi dobré a ve stávající legislativě – a za společného zájmu – ředitelé a děkani řeší společně otázky, od organizačních po personální, konsensuálně, a žádná ze stran nevolá po striktní zákonné kodifikaci. Ojedinelé výpady proti některým parametrům spolupráce, které potenciálně ohrožují dobré vztahy nemocnic a fakult, jsou marginální a spíše subjektivní než institucionální. Dalším významným tématem setkání bude vývoj pregraduálních kurikul, ve všeobecném i zubním lékařství. Tak, aby reflektovala mezinárodní standardy a obsahovala vyvážený poměr teorie a praxe včetně využití modelových a simulačních technik či dalšího rozšiřování extrakurikulární výuky a volitelných předmětů. Volitelné předměty je ovšem třeba vnímat nikoli utilitárně jako alternativní zdroj kreditů, ale jako první kroky směřování ke konkrétní výšce faktického profesního zájmu. Vývoj kurikul představuje kontinuum a nekončící běh za reflexí novinek, definicí nutného a „odučitelného“ v rámci časové dotace. Stále nejsme – a těžko říci, zda někdy budeme –, spokojeni s provázaností jednotlivých předmětů. Víme o rezervách ve výuce klinických předmětů, v níž by neměly převažovat teoretické exkursy nad praxí. Zároveň víme, že jak studenti, tak učitelé nejsou osobnostně homogenní skupiny, proto potřeba rekapitulace a opakování, stejně tak jako třeba úroveň osobní motivace a kompetence jsou velmi individuální.

Posílení role studentské obce

Předpokladem přípravy kvalitních absolventů s co nejnižším „drop-outem“ je výběr adeptů studia pomocí kvalitního přijímacího řízení a průběžného testování. Významným instrumentem analýzy některých aspektů výuky, a zejména lidských parametrů samotných učitelů, je hodnocení výuky studenty, zároveň je

třeba kurikula adaptovat mezinárodně a meziinstitucionálně. Vnímáme potřebu posílit roli studentské akademické obce. Studenti tvoří na naší fakultě téměř polovinu akademického senátu, jsou zastoupeni v kolegiu děkana, v komisích a pracovních skupinách věnujících se koncepčně i exekutivně jednotlivým agendám Jedničky. Přesto se poměrně často stává, že širší studentská obec neví o aktivitách své vlastní reprezentace a činnosti orgánů, na nichž se podílí. V této oblasti mohou, krom trvalého úsilí o „odublinování“ komunikace, pomoci i studentské spolky nebo organizace a snaha o delegování opravdu „reprezentativní reprezentace“.

Program podpory lékařských fakult částečně vyrovná existující fatální nerovnováhu v odměňování zdravotnických a školských aktivit na jednotlivých pracovištích, chceme jej však využít i k zatraktivnění akademické kariéry pro mladou generaci.

Samostatnou kapitolou je specializační vzdělávání, které logicky navazuje na vzdělávání pregraduální, je většinou realizováno právě akademiky-kliniky a vzdělávání budoucích medicínských specialistů je tak nedílnou komponentou poslání lékařských fakult. Ty v současnosti aktivně spolupracují s řadou dalších hráčů na definici vyhlášky, jež má kodifikovat nejen jasný administrativní rámec, ale také přiměřený obsah požadavků specializačního kmene.

Nezkreslené povědomí veřejnosti jako prevence fám

Kvalitní lékařské fakulty jsou globálními hráči. Nemám na mysli zdvořilostní či krátkodobé návštěvy nebo kongresovou turistiku, ale spolupráce, které umožňují kriticky posoudit připravenost našich studentů, atraktivitu pro zahraniční uchazeče, sílu naší vědy v mezinárodních vědeckých týmech a projektech, význam naší role ve světových odborných společnostech. Naše fakulta je trvale nejproduktivnější vědeckou institucí v biomedicině, s čímž souvisí i naše aktivity v hledání kritérií pro hodnocení vědy, která by stimulovala kvalitu, doktorských studií a habilitačních či jmenovacích řízení. Rostoucí požadavky výuky, vědecké práce i potřeba rozšiřování lůžkové základny

kladou nároky na strategické směřování rozvojových aktivit. V případě Jedničky jde také o rozvoj našich vědeckých infrastruktur, simulačního centra nebo virtuálních meziinstitucionálních a národních center – jakým je třeba Centrum nádorové ekologie. V diskusi nad budoucností medicínského vzdělávání nezůstane stranou ani témata nelékařských oborů, financování lékařských fakult v rámci univerzit, kultivace vztahu učitelů a studentů, akademická legislativa, log-booky, program MD/PhD atd. atd.

Výsledky jednání sdílí Asociace děkanů lékařských fakult ČR s relevantními partnery státní správy, přičemž se snaží základní témata medializovat. Nezkreslené povědomí veřejnosti jak o medicínském školství, tak o realitě medicíny a zdravotnictví je racionální ochranou před nejrůznějšími – ať už politicky či jen prostou pošetilostí – motivovanými poplašnými zprávami, fámami a „jobovkami“. A také může směřovat budoucí adepty ke studiu medicíny a iniciovat jejich zájem o konkrétní obory.

*Aleksi Šedo, děkan 1. LF UK,
předseda Asociace děkanů lékařských fakult ČR*

Přítomnost i budoucnost očima studentů

Zdá se, že v dnešní době má názor na ideální organizaci zdravotní péče a výuky lékařů i nelékařského zdravotnického personálu snad úplně každý. Kdo má pravdu, je asi nemožné říct. Jisté je, že se medicína rychle mění. Rychle se mění i výuka a pohled mediků na ni.

V průběhu našeho studia zažíváme mnoho změn ve výuce a většinu z nich vítáme. Všechny fakulty rozšiřují simulačtovou výuku a rekonstruují výukové prostory. Podporuje se zapojení studentů jako demonstrátorů ve výuce, tutorů nováčků nebo akademických senátorů. Oblíbené je také rozšiřování výuky zobrazovacích metod. Mnozí učitelé se snaží výuku zlepšovat podle zpětné vazby studentů. Doufáme, že takové změny budou pokračovat i nadále a zlepší kvalitu i méně oblíbených předmětů.

Všichni studenti s napětím sledují každou změnu ve studijních předpisech. Tu je někdy těžké pochopit – s tím by měli ostatním pomáhat studenti v akademickém senátu. Ještě těžší je často vysvětlit, jaký je důvod případného zprůsnění pravidel, i když je vedením míněno v dobré víře. Je ale bezpochyby dobře, že jsou pravidla studia stejně dynamická jako vývoj lékařství. Snad se tak do budoucna podaří vyvážit přání a představy studentů s ideálním studijním plánem z pohledu fakulty a požadavků dnešní medicíny.

Dnes nám školy nabízejí mnoho možností. Ačkoliv vliv studentů na povinnou výuku má své meze, existují nepřehledné možnosti, čím studium rozšířit. Jezdíme na Erasmus a jiné zahraniční stáže, vybíráme si z mnoha volitelných předmětů, chodíme do služeb k ochotným lékařům, sami si organizujeme kurzy šití, sonografie a dalšího. Rozšiřují se nabídky sportovních kurzů. Přejme tedy i dalším studentům, aby jim možnosti nadále přibývaly a dařilo se zlepšovat i některé drobné nedostatky, například v organizaci některých stáží. Při pohledu do naší budoucnosti se v nás však mísí nadšení s nejistotou. Medicína se posouvá mílovými

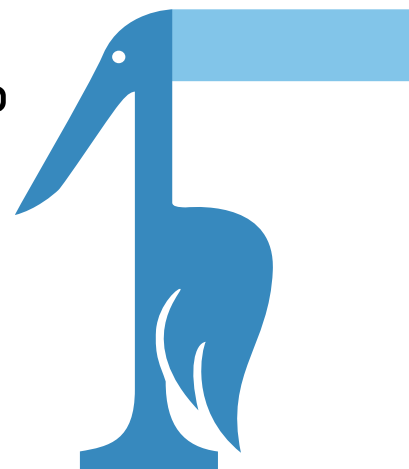
kroky k neuvěřitelným výsledkům a možnostem, zároveň na nás ale čihá mnoho diskutovaných problémů. Jak bude naše zdravotnictví zvládat finanční a personální krizi? Jak se budou vyvíjet podmínky pro atestace? Jak ovlivní zdravotnictví výrazný úbytek mužů? Jaký vliv na situaci bude mít snaha politiků to nějakým způsobem řešit, například podporou medicínského školství? To uvidíme.

David Novotný, studentská komora AS

Foto: Veronika Vachule Nehasilova

Který administrativní/byrokratický proces vás v akademickém životě obtěžuje nejvíce? A víte, kde vznikl?

doc. Vilém Danzig, II. interní klinika

Otázka mě poněkud zaskočila, protože nemám dojem nějaké administrativní šikany na naší fakultě. Jako možné důvody shledávám jednak to, že pocházím v podstatě z úřednické rodiny a „šimly“ moc nevnímám, jednak to, že jsem měl štěstí na úžasné sekretářky či asistentky výuky, které vše udělaly za mě. Tak jsem se té současné zeptal na názor, se kterým se ztotožňuji a posílám ho jako náš společný: Je to snaha o digitalizaci (např. elektronické vyplňování státnicových protokolů, zadávání známek a zápočtů do SIS), která je na jedné straně obdivuhodně pokroková a určitě vítaná, bohužel se však májí účinkem, jelikož stále koexistuje s nezbytným potvrzením „po staru“ podpisem na papír, případně do indexu. A kde se to vzalo? Opravdu netuším, ale jako velký příznivce EU to na ni rozhodně házet nechci.

Ing. Jaromír Michl, fakultní ekonom

Co nechápu a kdo za to může? Nechápu, že nemůžeme akademikům hradit jejich členství ve vědeckých společnostech. Vyplývá to ze znění zákona o dani z příjmu právnických osob, kdy mohou být hrazena jen taková členství, která jsou povinná ze zákona. Členství akademika ve vědecké organizaci je jednak prestižní záležitostí, ale má i ekonomický přínos. Konferenční poplatky bývají v řadě případů nižší a často je výhodněji přístupná i odborná literatura. Pokud by fakulta uhradila členství, musí být úhrada považována za osobní náklad akademika (fakulta musí odvést 34 % na zdravotní a sociální pojištění) a nemůže si celkovou částku (134 %) dát do svých daňových nákladů. Zaměstnanec musí z členského příspěvku uhradit také zdravotní a sociální pojištění a z částky odpovídající 134 % odvést daň z příjmu. Je to ostuda a můžou za to zákonodárci.

Ing. Ivan Mikula, proděkan pro rozvoj fakulty

Vytáhnout jeden konkrétní byrokratický úkon z dlouhého seznamu nesignifických, které na nás padají z nejrůznějších úrovní státního byrokratického aparátu a kterými se musíme každý den prodírat, by bylo příliš velké zjednodušení systémového problému, jenž neustále se zvyšující administrativní zátěž představuje. Více než jeden konkrétní úkon mne obtěžuje, ale také svým způsobem uráží, ono podprahové sdělení, které za všemi těmi pravidly, formuláři, dokladováním a dokazováním všeho možného i nemožného vnímám. A sice to, že se nám všem, kteří v akademické (a obecně státní sféře) pracujeme, nedá věřit. Že se nám nedá věřit, že uděláme na projektu práci, kterou jsme uvedli v žádosti, že chodíme do práce, že si objednáme právě takový materiál a přístroje, které potřebujeme, a za cenu, která je nejvýhodnější, že se na kongres letíme vzdělávat a ne rekreovat. Pouze je-li to vše správně papírově zadministrativováno, je to v pořádku, bez ohledu na fakt, zda se papír potkává se skutečností.

Klára Pecková, 5. ročník VL

Pro mě je nejhorší neustále se starat, abych měla vše správně zapsané a potvrzené v indexu. Často se mi stává, že běhám na poslední chvíli na studijní oddělení jen kvůli razítku (například potvrzování volitelných předmětů). Mám svůj index ráda, ale přináší mi mnoho starostí (a nejen mně, i zkoušející se občas přepíše a potvrdí mi úplně jinou zkoušku, než kterou jsem právě složila). Je hezké mít papírový index, ale přeci jen všechno máme v SISu, tak k čemu ty zbytečně časté návštěvy studijního oddělení.

Jaroslava Dercová, 5. ročník ZL

V dnešní době moderních technologií je možné množství administrativních úloh zjednodušit prostřednictvím elektronizace, avšak velkrát (možno zbytečně) to musí být zaznamenáno aj písomne. Jeden z byrokratických procesov, s ktorým sa stretávam v akademickom živote, sú potrebné zápisy ako elektronicky do nášho študijného informačného systému (SIS), tak aj do vysokoškolských indexov. Z toho dôvodu si to vyžaduje v stanovenom termíne fyzicky doručiť index konkrétnej osobe, ktorá má zápis vykonať.

Názory? Zkušenosti? Fakta či domněnky? Zajímá nás vše!

Jan Habásko, 2. ročník VL

V tomto ohledu vidím komplikaci ve skutečnosti, že nemalá část administrativy je vedena jak v elektronické, tak i v tištěné podobě, respektive v situaci, kdy si student „něco vytiskne“, a poté pouze „dojde pro razítko“. To si vyžaduje časté návštěvy studijního oddělení, například zápis do dalšího úseku studia a potvrzení o studiu. Je mi jasné, že elektronické databáze nejsou vždy stoprocentní a je nutné mít potřebné údaje zálohované. Pravděpodobně to má svůj původ i v tom, že elektronické vedení administrativy dříve nebylo možné či zvyklé. Nicméně třeba existence potvrzení o studiu nebo jiných podobných dokumentů opatřených elektronickým podpisem, a nevyžadující tedy návštěvu studijního oddělení, by byla komfortní, pokud je to samozřejmě možné.

MUDr. Jaroslava Kyplová, Ústav biofyziky a informatiky

Co se týká běžného provozu praktických cvičení z biofyziky, je administrativní zátěž minimální. V současné době ale díky získané finanční podpoře z projektu E-Biofyzika kompletně měníme strukturu a vybavení praktik. Větší administrativní zátěž souvisí s projektem a samozřejmě i s následnou změnou výuky. Část praktik bude zaměřena na telemedicínu, což znamená zcela jiný systém výuky a kompletní změnu všech dokumentů pro studenty. Jedná se například o návody, videa, prezentace, protokoly z praktických cvičení, testy. Vše budou mít studenti k dispozici ve fakultním systému Moodle. Situaci nám komplikují, většinou z důvodů administrativních, protahující se výběrová řízení.

MUDr. Martin Vejražka, ÚLBLD

O přebujelém a stále rostoucí administrativě rádi mluvíme, ale najít jednotlivý úkon, nad nímž bych jako učitel vysloveně skřípěl zuby, nedokážu. Asi nás administrativní aparát před tím nejhorším chrání :). V každodenním životě mě nejvíc otravuje výkaznictví – od docházky přes výkazy hodin pro různé projekty, až po anglickou paralelku a různé kurzy... Víím, že zapisování docházky vyžaduje zákoník práce, výkazy k projektům zase chtějí jejich poskytovatelé. Každopádně za měsíc je takových papírů hromádka, na každý je potřeba chvilka, a docela se to nasčítá. Občas se také zlobím se systémem SIS – jeho uživatelské rozhraní nějak ustrnulo a bohužel není moc přátelské ani intuitivní.

Anna Maria Plum, 5th year Dentistry

The most difficult administrative/bureaucratic process for me is that not all websites of the different departments are up-to-date. Some departments have well organized English website versions including the lectures/handouts, a detailed schedule and contact information of the professors. In contrary to that, many departments have outdated webpages, sometimes only in Czech. Especially some lectures are only available in Czech and not in English.

Ing. Markéta Sochorová, vedoucí Studijního oddělení

S přechodem na správní řád přibýlo administrativních úkonů v nebyvalé míře. V mnoha směrech je metodika nejednoznačná, někdy dokonce protichůdná, a my jako orgán prvního stupně řízení musíme ve změti těchto předpisů rozhodovat. Pokud bych měla uvést jeden byrokratický úkon za všechny, tak mi přijde nesmyslné – a pro fakultu velmi limitující – vyměňování poplatku studentům, kteří jsou přijati ke studiu jako samoplátcí. Student takového programu je od prvopočátku informován v podmínkách přijímacího řízení, že jde o program, kde je placeno školné, ale přesto mu zápisem ke studiu nevzniká povinnost poplatků uhradit. Protrahovaná doba mezi vyměřením poplatku a povinností jej zaplatit pak nejde za univerzitou, ale jde k tíži fakulty a náklady na vymáhání neuhrazeného poplatku také.

Petr Boček, 3. ročník nutriční terapie

Nosíme ho neustále s sebou, občas jsme nervózní, jestli do něj přistane vytoužená známka. Ano, řeč je o našem indexu. Na naší fakultě je neodmyslitelným předmětem při studiu, nicméně v současnosti se s ním může pojit více negativ než pozitiv. Také se vám stalo, že datum zkoušky nesedělo s datem zapsaným v SIS? Zkouška byla zakončena písemným testem, a následně musel každý, někdy i individuálně, nahánět vyučujícího kvůli zapsání výsledku? To je jen pár příkladů, s nimiž se setkávám již několikátý semestr. Ačkoliv si myslím, že je možnost vlastnit index a držet ho v ruce mimořádná věc, bohužel v dnešní době se s ním pojí přeci jen více potíží než kladných vlastností. Jistě je to dlouholetá tradice, ale možná přišel čas přechodu na elektronickou formu v SIS.

... a co si myslíte vy?

Plastická chirurgie navrácí nemocným fyzické, psychické i sociální zdraví

Foto: archiv M. Molitora

Klinika plastické chirurgie 1. LF UK a Nemocnice Na Bulovce patří mezi největší lůžková oddělení plastické chirurgie v Čechách. Tento obor je právem vnímán jako jeden z nejkreativnějších v medicíně, protože snoubí medicínské znalosti s manuální a řemeslnou zručností, představitostí a estetickým citem.

Hlavní náplní činnosti kliniky je komplexní péče v oblasti plastické rekonstrukční a estetické chirurgie s výjimkou specializovaných centralizovaných programů – rozštěpových vad obličeje. Pracoviště se specializuje zejména na operativu vrozených vývojových vad obličeje, končetin a prsu, léčbu nádorů kůže či měkkých tkání, následků popálenin, komplexní chirurgii ruky, operace břišní stěny či recidivujících břišních kýl, mikrochirurgické rekonstrukční výkony na prsu a ve spolupráci s ostatními obory na celém těle, operační léčbu transsexualismu a estetické chirurgické výkony.

Specializovaná péče

V roce 2005 bylo při klinice zřízeno Centrum komplexní chirurgické péče o ženy s onkologickým onemocněním prsu, jediné svého druhu v České republice. Zaměřeno je na primární chirurgickou léčbu žen s rakovinou prsu pod vedením chirurgů – mammologů, včetně okamžitých nebo odložených rekonstrukcí prsů po ablačních výkonech, řešených plastickými chirurgy. V roce 2013 byla klinika zařazena pod Komplexní onkologické centrum Praha (dosud jediné pracoviště plastické chirurgie v České republice). V témže roce byla otevřena poradna pro rozsáhlé vrozené vady kůže, zejména pigmentové névy, a o tři roky později specializovaná poradna pro chirurgii ruky, zaměřená především na operace nemocí ruky a rekonstrukce úchopu u vrozené nebo získané spastické ruky.

Lékaři kliniky se také účastní humanitárních misí v rámci českého vládního programu MEDEVAC, hlavně v Jordánsku, kde operují syrské uprchlíky v nouzi, a italského programu GICAM, který cílí na rekonstrukční operace ruky v Sierra Leone, Burkina Faso nebo v Indii.

Výuka a věda

Klinika zjišťuje pregraduální výuku studentů 4. ročníku 1. LF UK formou týdenní povinné stáže jako součást chirurgického bloku. Zahrnuje praktický nácvik základů chování a práce na operačním sále, nakládání kožních stehů a jednoduché sutury. V 5. ročníku probíhá výuka formou dvou hodin týdně povinně volitelného předmětu plastická chirurgie. Současně je klinika školicím pracovištěm mladých lékařů v přípravě před získáním specializované způsobilosti z plastické chirurgie a dalších chirurgických oborů. V rámci postgraduálního vzdělávání lékařů v oboru plastické chirurgie má klinika status akreditovaného pracoviště II. typu. Ve vědecko-výzkumné činnosti klinika řeší několik grantových projektů věnovaných výzkumu v oboru plastické chirurgie a regenerativní medicíny.

Klinika v číslech

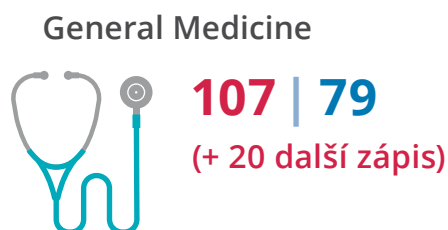
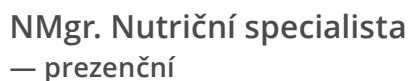
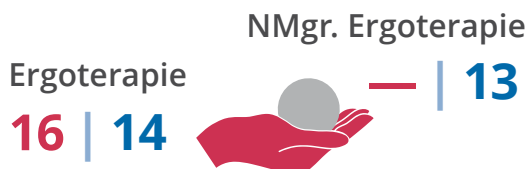
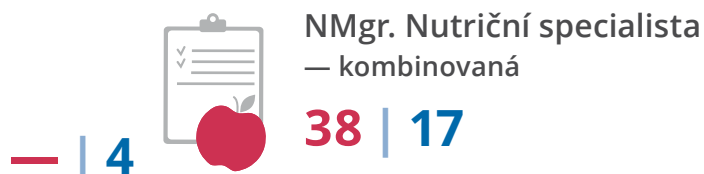
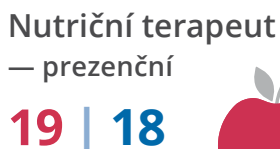
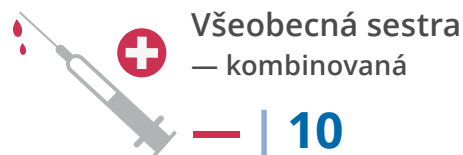
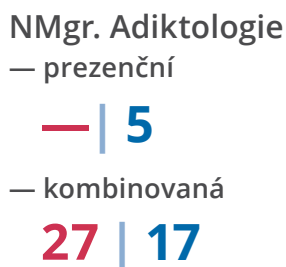
- 4–5 operací na operačním sále v celkové anestezii denně
- 8–10 operací na ambulantním sále v lokální anestezii včetně úrazů denně
- 40–50 ambulantní vyšetření a ošetření denně
- 15 přednášek na kongresech a sympóziích ročně
- 1 ročně pořádání sympózia plastické a estetické chirurgie
- 6–8 specializovaných multioborových kurzů ročně.

klu

NOVĚ ZAPSANÍ STUDENTI a NOVÍ ABSOLVENTI

v akademickém roce 2019/2020

v akademickém roce 2018/2019

Pozn.: údaje jsou k 20. 9. 2019

Šest statečných aneb Máme nové přednosity!

Pediatricie, oftalmologie, interna, ortopedie nebo anesteziologie a intenzivní medicína. Rozličné obory, které však mají na naší fakultě od září, resp. října letošního roku přinejmenším jedno společné. Do čela šesti příslušných klinik totiž byli jmenováni noví přednostové. Všichni se shodují, že propojení klinické a akademické medicíny je pro špičkové pracoviště nezbytností. Co chtějí rozvíjet a čemu by se věnovali, kdyby nedělali medicínu – nejen na to jsme se jich zeptali krátce před začátkem nového působení.

Všem novým přednostům jsme položili následující otázky:

1. V čem vidíte výhody pracoviště, které spojuje klinickou a akademickou medicínu?
2. Co chcete přinést vašemu oboru a I. LF UK?
3. Které oblasti se věnujete vědecky?
4. Co byste dělal, kdybyste nedělal váš obor?

Doc. Jan Bláha, přednosta Kliniky anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny I. LF UK a VFN

1. V našem oboru je rozlišení klinické a akademické medicíny poněkud obtížné. Anesteziologie, ale zejména intenzivní medicína je především praktickým oborem, který se musí neustále přizpůsobovat nejen medicínskému pokroku, ale i „novým“ pacientům. Díky novým postupům a hlavně technologiím objevujeme stále pokročilejší fáze kritických stavů, které jsme dříve neznali. Náš obor se stále rozvíjí a mění takovou rychlostí, že každé pracoviště už z principu, aby mohlo fungovat a držet krok s ostatními, musí být alespoň trochu akademické. Ale jeden rozdíl mezi naší klinikou a všemi ostatními pracovišti určitě existuje – prestiž I. LF UK a VFN.

2. Podporu simulační medicíny. Na klinice se tomuto způsobu výuky snažíme věnovat již několik let, a snad i úspěšně, což dokládají třeba předmět Urgentní medicína na ulici nebo zážitkový půldenní kurz první pomoci pro studenty prvního ročníku v Dobronicích. Nicméně potenciál pro náš obor je mnohonásobně větší. A to nejen v pregraduální výuce, ale především v postgraduálním vzdělávání. Přestože na fakultě existují úspěšné týmy, věnující se simulační medicíně, především SIM centrum Fyziologického ústavu, jako celek má I. LF UK v této oblasti

vůči sobě obrovský dluh, pregraduálně a hlavně postgraduálně. Ve vyspělém medicínském světě je příprava nových specialistů a jejich začlenění do existujících špičkových týmů rutinně založena nejen na teoretických znalostech a praktickém výcviku, ale právě na simulační medicíně. Špičkových týmů existuje na půdě I. LF UK a VFN celá řada, odpovídající simulační centrum ani jediné...

3. Porodnické anezestii. Je až velmi překvapivé, kolik otázek je v této oblasti stále nezodpovězeno, přestože například císařský řez dnes patří mezi nejčastější chirurgické výkony vůbec. A nemusí se jednat zrovna o subbuněčnou problematiku – věnujeme se základním otázkám, jako jsou hloubka a vliv anezestie, epidurální horečka nebo život ohrožující krvácení.

4. Nejspíše bych se zabýval „outdoor trainingem“ a osobnostním rozvojem jednotlivců i pracovních týmů. Zážitkové pedagogice jsem se i v počátcích své lékařské kariéry věnoval řadu let, profesionálně jako instruktor mezinárodní organizace Outward Bound, a dobrovolnicky v Prázdninové škole Lipnice. Řekl bych, že z pohledu mé nové pozice jsou právě tyto zkušenosti pro mne ty nejdůležitější.

Prof. Michal Kršek,

přednosta III. interní kliniky I. LF UK a VFN

1. Jsem přesvědčen o tom, že základním atributem všech pracovišť ve fakultní nemocnici by mělo být propojení klinické a akademické medicíny. Umožňuje totiž zlepšování úrovně obou složek. Kvalitní péče o pacienty zvyšuje renomé kliniky a přitahuje zajímavé a komplikované případy. Tito jedinci jsou pak zdrojem pro vědeckou práci a klinické studie. Vědecké publikace

Zleva prof. MUDr. Radan Brůha, CSc., doc. MUDr. Jan Bláha, Ph.D., doc. MUDr. Martin Šín, Ph.D.,
prof. MUDr. Jiří Chomiak, CSc., doc. MUDr. Martin Magner, Ph.D., a prof. MUDr. Michal Kršek, CSc.
Foto: Markéta Sýkorová

zase zpětně zvyšují povědomí o klinice, atrahují další nemocné a případně i klinické studie, možnosti zahraniční spolupráce atp. Zajímaví pacienti jsou také důležití pro výuku studentů, která je integrální součástí fungování fakultního pracoviště. Jde tedy o vzájemně provázaný a podmiňující se soubor činností, který nakonec vede ke zkvalitnění léčebně-preventivní péče, vědecké práce i výuky na daném pracovišti.

M. Kršek: Odhaduje se, že během následujících 20 let se potřeba obecně interních lůžek zdvojnásobí. Při současném rozdrobování interního lékařství na újeji specializované podobory přitom klesá zájem o obecnou internu, počet obecně interních lůžek i široce vzdělaných internistů, kteří jsou schopni se starat o komplikované pacienty.

2. III. interna je jednou ze dvou víceoborových interních klinik VFN a jako multioborovou ji chci zachovat. Považuji to za důležité jak pro kliniku, tak pro nemocnici, fakultu i obor samotný. Odhaduje se, že během následujících 20 let se potřeba obecně interních lůžek zdvojnásobí. Při současném rozdrobování interního lékařství na újeji specializované podobory přitom klesá zájem o obecnou internu i počet obecně interních lůžek a co je znepokojivé asi nejvíce, klesá počet široce vzdělaných internistů, kteří jsou schopni se starat o komplikované polymorbidní pacienty, jichž neustále přibývá. Tuto tendenci je nutno zastavit a zvrátit, jinak budou nemocnice a naše zdravotnictví čelit závažnému problému. Budu tedy podporovat rozvoj obecné interny a preferovat u mladých lékařů jako první právě specializaci interní. Zároveň bych chtěl daný trend prosazovat i na úrovni fakulty a nemocnice, i když náročná duševní práce není v současnosti příslušně ohodnocena. Myslím ale, že se to musí změnit. Vyspělé země, jakou je třeba Švýcarsko, to již pochopily. Pokud jde o endokrinologii, III. interna je v tomto oboru špičkou v naší republice i s mezinárodním přesahem. To bych chtěl nadále kultivovat a zejména zvyšovat význam kliniky a její zapojení do zahraničních projektů a center. Právě centralizace superspecializované péče je trendem, který zvyšuje kvalitu

nejen její, ale i vzdělání a vědy, a naopak snižuje náklady na její financování. Samozřejmostí je pak snaha o zvyšování vědecké produkce a jejího finančního zabezpečení prostřednictvím primárně vědeckých grantů, ale i z dalších zdrojů, například komerčních.

3. V oblasti vědy se věnuji endokrinologii – především neuroendokrinologii, onemocněním hypofýzy a nadledvin, regulační ose hypotalamus-hypofýza-kůra nadledvin a fyziologii systému IGF-I/STH.

4. To je docela těžká otázka. Vždy jsem tíhnul především k interním oborům, a zejména k obecné interně. Domnívám se ale, že v každé medicínské disciplíně je možné nalézt vlastní parketu a superspecializaci, které se lze blíže věnovat. Takže i kdyby mě osud zavál do některého neinterního oboru, asi bych v něm dokázal najít uspokojení.

Doc. Martin Magner, přednosta Pediatrické kliniky 1. LF UK a TN

1. Velký rozdíl mezi klinickou a akademickou medicínou nevidím. Vzdělávání pregraduálních nebo již promováných mladších kolegů patří k přirozeným povinnostem každého zkušeného lékaře na jakémkoli pracovišti. Pokud je dnes lékař aktivní, má leckdy možnosti stanovit velice vzácnou diagnózu s pomocí databází PubMed nebo UpToDate již na úrovni prvního kontaktu. Jen odvahy pustit se do na první pohled nesrozumitelných anglicky psaných článků bývá mimo akademické pracoviště méně, zdaleka to však není pravidlem. Výhodu fakultního pracoviště pak samozřejmě představují lidé, kteří tu odvalu mají. Lékaři, jež zaujmou často zdánlivě nenápadné odlišnosti od stokrát opakovaného „normálního“ průběhu, kteří se nebojí ověřovat dlouho tradovaná dogmata.

2. Heslo mé koncepce, se kterou jsem vstupoval do výběrového řízení, bylo „Moderní pediatrie v přátelském prostředí“. Nejcennější jsou pro mne lidé, kteří splňují výše uvedené charakteristiky. Ti mají obrovský potenciál a dokážou nesmírně mnoho. Chci bojovat za vhodné podmínky pro jejich rozvoj, motivaci a radost z práce. Věřím, že se pak bohatě odmění nejen léčeným dětem a jejich rodičům, ale i naší alma mater.

3. Ve svém postgraduálním studiu jsem se pod vedením pana profesora Zemana věnoval poruchám mitochondriálního metabolismu u dětí. Pak jsem se posunul pouze o několik desítek nanometrů dále k lysozomům a lysozomálním strádavým onemocněním. Snažím se rovněž proniknout do světa dětského autismu. Ten svá tajemství ale ukrývá za skutečně vysokými hradbami.

4. Pediatrie je nádherná, nedokáži si představit, že bych dělal cokoli jiného. Nicméně vše kolem je tak zajímavé – historie, matematika, právo, ekonomie. Jen se do takových oborů dostat a užívat si radosti z jejich světů. Rád bych někdy ve volném čase psal knížky a skládal hudbu, ale k tomu se při aktuálním časo-

vém vytížení nedostanu. Tak třeba za pár let, až budu odevzdávat svoji funkci někomu, kdo zas bude mít více energie než já.

Doc. Martin Šín, přednosta Oční kliniky 1. LF UK a ÚVN

1. Z mého pohledu je takové spojení nezbytností, pokud má pracoviště ambice dělat špičkovou medicínu a posouvat obor. Jde o oboustranně obohacující symbiózu. Teoretické obory, které mají vědu jako hlavní náplň, mohou v této oblasti pomoci klinickým oborům, pro které nemusí být vědecká práce hlavní prioritou z ekonomických a provozních důvodů. Na druhé straně představitelé klinických oborů mohou ukazovat a zdůrazňovat aktuální potřeby klinické péče, a tím dodávají akademické sféře témata výzkumu. Ideální je tedy určitý vyvážený průnik obou směrů.

2. V oftalmologii bych rád pokračoval ve svém výzkumu cévního zásobení sítnice a kyslíkové saturace. Doufám, že se mi podaří navázat na mé dosavadní působení v této oblasti, ve které jsem publikoval několik prioritních prací. Oční kliniku bych chtěl zapojit do mezinárodní sítě center, která se danou problematikou zabývají. Hlavně bych si přál, aby byla i nadále platnou a přínosnou součástí obou institucí – jak ÚVN v klinické práci, tak 1. LF UK v práci akademické.

3. Klinicky i vědecky se věnuji onemocněním sítnice. Můj hlavní vědecký zájem je zaměřen na oblast kyslíkového metabolismu sítnice. Mnoho sítnicových onemocnění, jako jsou diabetická retinopatie nebo okluze sítnicové žíly, je způsobeno změnami (poruchami) krevního zásobení. Ty vedou k hypoxii a následnému poškození struktur a funkce sítnice. Po mnoho let bylo možné měřit změny kyslíkového zásobení sítnice pouze invazivními metodami. V současnosti to však dokážeme pomocí spektrofotometrické metody bez nutnosti poškození očních tkání. Různé

hladiny kyslíku nám mohou prozradit prognózu onemocnění, pravděpodobnou odpověď na léčbu či její úspěšnost. Jde o úplně nový přístup, který je ještě „v plenkách“, ale myslím si, že má obrovský potenciál. Zajímavé také je, že sítnice je zároveň jedinou viditelnou částí centrální nervové soustavy, takže je možné, že tyto metody budou mít uplatnění nejen v oftalmologii, ale i v neurologii.

4. To je zajímavá otázka, nad kterou jsem doposud nikdy neuvážoval. Musím přiznat, že vzhledem k rodinné tradici – otec je také oftalmolog –, jsem nikdy nepřemýšlel o jiném medicínském oboru. Se svou volbou jsem absolutně spokojen. Na druhé straně si myslím, že všechny obory medicíny mají svou krásu a člověk si najde v každém to svoje. Takže je vlastně jedno, kam po promoci zamíří. Pokud byla otázka směřována úplně mimo medicínu, pak bych asi preferoval některý ze stavebních oborů, například dopravní stavby.

Prof. Radan Brůha,

přednosta IV. interní kliniky 1. LF UK a VFN

1. Tyto dva aspekty nelze na klinickém pracovišti oddělit a v různé míře se prolínají činnostmi většiny lékařů. Na rozdíl od klinické práce může mít věda rozličné podoby – jiný pohled na ni má molekulární biolog a jiný kliník. V klinické medicíně spočívají vědecké aktivity především v hledání nových souvislostí a dosud neznámých informací. Je to něco navíc ke každodenní odborné práci, kdy člověk nevystačí s rutinními, naučenými a ověřenými postupy. V dnešní době, kdy je běžná praxe prováděna stále nepsmyšlnějšími a časově náročnějšími administrativními opatřeními, může být věda alespoň částečným únikem ke smysluplnější činnosti. To nemění nic na skutečnosti, že i věda – či především

věda – je tvrdou prací. Další součástí akademického života je práce se studenty. Ta přináší často inspiraci a pohled na věci v nových a nečekaných souvislostech.

2. Současná klinická medicína i vědecká práce se stále více propojují nejen mezi sebou navzájem, ale především s dalšími obory. Bez multidisciplinární spolupráce si nelze další vývoj představit. Proto za svůj cíl považuji větší zapojení kliniky do mezioborové spolupráce a aktivnější roli v hledání společných projektů.

R. Brůha: V dnešní době, kdy je běžná praxe provázena stále nesmyslnějšími a časově náročnějšími administrativními opatřeními, může být věda alespoň částečným únikem ke smysluplnější činnosti. To nemění nic na skutečnosti, že i věda – či především věda – je tvrdou prací.

3. Vědecká práce není nikdy dílem jednotlivce. Naše skupina se věnuje především jaterním onemocněním – s určitou nadsázkou lze říci, že těm nejčastějším, a naopak i těm nejzácnějším.

Mezi nejběžnější choroby patří jaterní postižení související s civilizační zátěží, tedy ztukovatění jater při nadváze vedoucí často k rozvoji pokročilé jaterní nemoci a cirhózy. K těm raritním onemocněním se pak řadí vrozené metabolické choroby jater. Na našem pracovišti je například dlouhodobě sledován jeden z celosvětově největších souborů pacientů s Wilsonovou chorobou, zabýváme se i porfýrickou chorobou aj.

4. Teď už bych asi jiný obor dělat nešel. Jednak mě práce baví a jednak jsem získání praxe věnoval téměř celý svůj profesní život. Na střední škole jsem se rozhodoval mezi medicínou a technickým oborem – medicína vyhrála. V poslední době si však začínám klást provokativní otázku, zdali jsem tím vlastně vyhrál já a moje rodina.

Prof. Jiří Chomiak,
přednosta Ortopedické kliniky 1. LF UK a NNB

1. Hlavní výhody vidím ve čtyřech oblastech. Jednak v tom, že lze pregraduálním studentům i lékařům v postgraduálním vzdělávání předávat teoretické informace a praktické dovednosti, které jsou aktuálně využívány v klinické praxi po celém

světě. Druhou výhodou je možnost doktorského studia pro lékaře kliniky, konkrétně v oboru experimentální chirurgie, což umožňuje spolupráce s teoretickými ústavy. Třetí výhodou patří v příležitosti získat po splnění požadovaných kritérií dalších vědecko-pedagogické tituly, a to bez nutnosti shánět pedagogické úvazky na jiných lékařských fakultách. Osobně jsem to zažil v době, kdy naše klinika ještě nebyla součástí

1. LF UK. Čtvrtou oblast pak představují fakultní či univerzitní grantové projekty a plán strategického rozvoje pracoviště.

2. Naše klinika je unikátní v tom, že se zaměřuje na všechny podobory ortopedie, proto se budu snažit i nadále rozvíjet vysokou úroveň péče ve všech specializacích. Budu také podporovat získání statutu centra vysoce specializované péče v traumatologii pohybového aparátu a posilovat postavení dvou již vysoce specializovaných center onkologie pohybového aparátu a péče o hemofiliky. Pokud se týká pedagogické činnosti, rád bych zvyšoval odbornou úroveň vzdělávání studentů české i anglické paralelky a zájemcům o obor umožnil další individuální vzdělávání. V postgraduální výchově je mým cílem udržet přední postavení kliniky v systému vzdělávání lékařů včetně školicích kurzů sonografie dětských kyčlí, léčení pes equinovarus a dalších. Kromě jiného bych chtěl kolegy z kliniky vysílat na studijní vzdělávací pobyty do zahraničí, a naopak pro zahraniční lékaře zajišťovat výměnné pobyty u nás.

Ve vědě a výzkumu budu důsledně vyžadovat, aby všichni lékaři pravidelně publikovali. Budu je stimulovat k doktorskému studiu, získání vědecko-pedagogických titulů a také k tomu, aby se zapojili do výzkumných projektů. Obecně se budu snažit vědeckou činnost stavět na pevných základech vycházejících ze spolupráce s teoretickými ústavami fakulty. Tím bych chtěl dokázat, že ortopedie může být oborem, který není pouhou řemeslnou rutinou, ale kde lze stále hledat nové vědecké podněty a posouvat ho kupředu. Zaměřím se rovněž na to, aby klinika aktivně vystupovala v tuzemských i mezinárodních odborných společnostech. Bude zde pokračovat práce FIFA Medical Center of Excellence jakožto jediného centra v ČR akreditovaného pro péči o zdraví fotbalistů. Navíc plánujeme kliniku etablovat jako centrum excelence i pro další sporty.

3. Je to především dětská ortopedie téměř v celém rozsahu, se speciálním zaměřením na neuromuskulární postižení. Zde dosud využívám znalosti nabyté z práce v Anatomickém ústavu

1. LF UK během studia a dále z neurofyziologie-elektromyografie.

4. Pravděpodobně bych pracoval právě na Anatomickém ústavu, kde jsem za studií, a ještě další rok po vojenské službě, působil v laboratoři pana profesora Grima. Získal jsem tam cenné morfologické podklady pro další vědeckou práci – aplikovaný výzkum v ortopedii.

jat

Foto: archiv 1. LF UK

Zájem o interaktivní workshopy je stále větší

Se začátkem nového akademického roku naše fakulta znovu spouští interaktivní workshopy pro středoškoláky a jejich učitele biologie, chemie či fyziky. „Rozhodli jsme se tak proto, že jsme v uplynulém pololetí měli skutečně napilno a že zájem o naše vzdělávací programy – zdá se –, neustále narůstá,“ říká děkan Aleksí Šedo s tím, že již druhým rokem je partnerem projektu společnost Veolia.

Od ledna do června 2019 se na 1. LF UK uskutečnilo 34 workshopů, což je již nyní více než dvojnásobný počet kurzů, které proběhly v celém uplynulém kalendářním roce. Letos tedy Jedničku prozatím navštívilo takřka 450 studentů a jejich učitelů z různých částí republiky. Přijeli středoškoláci z Příbrami, Čelákovic, Prachatic, Mělníka, Poličky, Jesenice, Chodova, Kadaně a také z mnoha pražských gymnázií a středních škol. „Těší nás, že jsme i přes rozsáhlou výuku našich mediků

byli schopni pokrýt veškeré požadavky středních škol a že si jejich pozornost vysloužily workshopy ze všech nabízených oblastí,“ dodává A. Šedo. Největší zájem byl přitom o chemii, kde se studenti mimo jiné dozvěděli více o chromatografii, elektroforéze, vybraných organických či anorganických reakcích nebo dialýze, a o Muzeum normální a srovnávací anatomie Anatomického ústavu naší fakulty. Nicméně i v případě histologie, fyziologie, mikrobiologie a první pomoci se kurzy uskutečnily minimálně třikrát. Všem, kteří se na jejich průběhu podíleli, patří velký dík!

Aktuální termíny interaktivních workshopů jsou uvedeny na webu fakulty www.lfi.cuni.cz v sekci Učitelé SŠ nebo Uchazeči. Těšíme se na další setkání!

jat

Přípravné kurzy 1. LF UK hodnotí většina studentů kladně!

Pro frekventanty přípravných kurzů připravila naše fakulta v uplynulém školním roce několik novinek. Asi tou nejvýznamnější byla akce Jednička nanečisto, kde se mohli zájemci dozvědět více o studiu medicíny na 1. LF UK, vyzkoušet si ho na vlastní kůži a poznat některá zajímavá fakultní místa. Zároveň měli účastníci přípravných kurzů poprvé možnost vyplnit anonymní anketu, abychom zjistili, jak jsou s výukou spokojeni. Dohromady se vrátilo 202 anketních lístků, ze kterých mj. vyplynulo:

- Více než polovina účastníků pocházela z Prahy nebo Středočeského kraje (52,5 %), takřka desetina ze Slovenska a bezmála 9 % z Ústeckého kraje.
- Téměř všichni dotázaní (93,5 %) se hlásili ke studiu na 1. LF UK nebo o něj měli zájem, zároveň pouze necelých 14 % nemělo zájem o studium na jiné lékařské fakultě.

- Více než 80 % frekventantů hodnotilo výuku známkou 1 nebo 2 – konkrétně v případě biologie 86,7 %, fyziky 86,6 %, chemie 84 % a tělovědy 83 %.
- Zhruba třetina účastníků (30,2 %) se zúčastnila akce Jednička nanečisto, přičemž převážná většina (přes 92 %) hodnotila návštěvu Anatomického ústavu, chemických laboratoří či nácvik první pomoci známkou 1, případně 2.
- Pozitivní je, že přípravné kurzy by svým kamarádům či ostatním kolegům doporučilo nebo spíše doporučilo 77,7 % dotázaných.

Podrobnější informace o přípravných kurzech najdete na webu fakulty www.lfi.cuni.cz v sekci Uchazeči.

jat

Seznamte se s našimi prváky

Foto: Markéta Sýkorová

Okolo 350 studentů nastupujících do prvních ročníků se ještě před začátkem výuky přijelo do Dobronic seznámit se svými spolužáky, tutori i s tím, co je čeká. Všem nováčkům jsme dali tradičně vyplnit anonymní anketu, ze které vám přinášíme první ochutnávku. Dohromady jsme získali 309 anketních lístků – 251 od studentů všeobecného lékařství (128 přijato na základě studijního průměru na střední škole), 15 zubního lékařství, 14 fyzioterapie, 12 adiktologie, 9 nutriční terapie, 5 porodní asistence a 3 ergoterapie. Ukázalo se, že před přijetím se některé propagační akce naší fakulty zúčastnilo 213 prváků (69 %), kteří byli v Dobronicích, přičemž 84 z nich navštívilo akce minimálně dvě. Více než tři čtvrtiny respondentů (236; 76,5 %) získaly informace o 1. LF UK z webových stránek fakulty, zhruba dvě pětiny od současných

studentů (118; 38 %) a necelá čtvrtina od rodinných příslušníků (70; 23 %), přičemž více než polovina studentů využila několik informačních zdrojů.

Z výsledků dále vyplynulo, že pětina dotazovaných (60; 19,5 %) navštěvovala přípravný kurz ke studiu a 76 % (230 z 303; 6 podalo přihlášku pouze na 1. LF UK) bylo přijato i na jinou fakultu či vysokou školu, ale nakonec dalo přednost Jedničce. Nejčastějšími důvody byly tradice, historie, prestiž, lokalita, sympatické prostředí, široké zázemí, kvalita vzdělání, uznání ve světě či dobré reference.

Proč jste se nakonec rozhodli pro 1. LF UK?

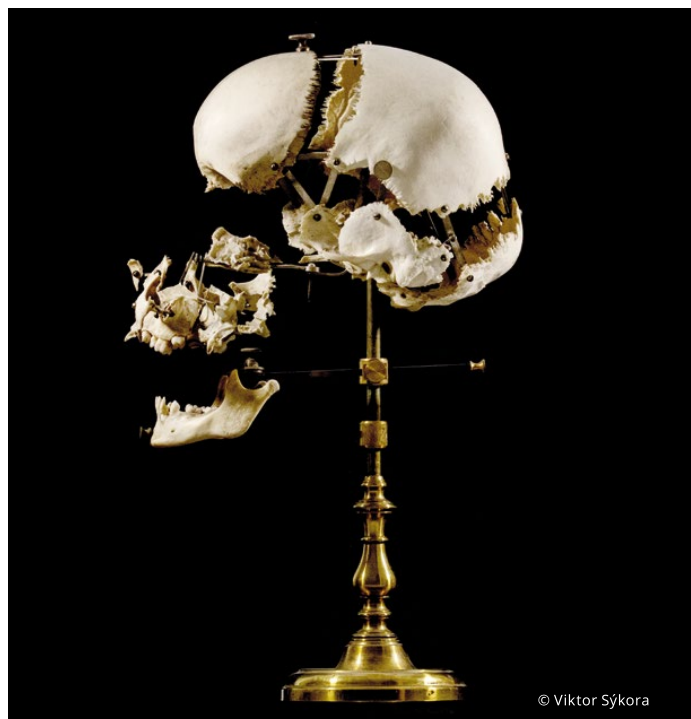
- Chcela som študovať na univerzite, ktorá má celosvetové uznanie a „cveng“.
- Zaujala mňa Jednička na zkušku.
- Sympatická, nejlepší reference.
- Od začátku byla číslem 1.
- Na zubní lékařství berete méně studentů než jinde, což považují za výhodu.
- Zajímavý obor adiktologie, tradice a jméno školy.

*Kompletní výsledky ankety si budete moci přečíst v příštím čísle Jedničky a na fakultním webu.
jat*

Benefiční diář a kalendář pro Letní dům

Již nyní – a až zhruba do poloviny ledna 2020 – si můžete ve všech studentských spolecích patřících pod naši fakultu zakoupit benefiční diář či dobrovolně přispět na benefiční kalendář (taktéž na oddělení komunikace 1. LF UK) a pomoci tak organizaci Letní dům. Ta dělá u dětí a mladých lidí bez stabilního rodinného zázemí všechno pro to, aby se i oni postavili do života s chutí a plnou odpovědností. „Jde o dlouhodobý proces pravidelné a individuální podpory s důrazem na budování vztahových vazeb. Velmi si proto vážíme pomoci studentů a pracovníků 1. LF UK,“ říká Jan Bárta, ředitel Letního domu. Také děkan Aleksi Šedo si cení energie, kterou studenti vynakládají nad rámec své už tak náročné přípravy na roli lékařů a dalších zdravotníků: „Fakt, že se rozhodli pomoci dětem a mnohdy i svým vrstevníkům v obtížné životní situaci, poukazuje na jejich altruistický přístup a schopnosti empatie, které jsou základem každého dobrého medicínského profesionála.“ Kalendář a diář vznikl stejně jako loni ve spolupráci s Viktorem Sýkorou, vedoucím Centra pro experimentální biomodely, který vytvořil fotografie preparátů z muzea Anatomického ústavu. Těšit se můžete třeba na čelisti žraloka, korozivní preparát cévního řečiště jater nebo lebku člověka. Děkujeme, že pomáháte!

red

© Viktor Sýkora

Foto: archiv P. Seifa

Rallye Rejvíz – výzva i pro vás!

Každé jaro projíždějí desítky sanitek kouzelnými Jeseníky a mění atmosféru celé krajiny. Koná se zde totiž Rallye Rejvíz, akce, při které soutěží profesionální posádky ZZS i posádky medické v simulační medicíně, sdílejí své postřehy a utužují vztahy. A nechyběli jsme tam ani my!

Rallye Rejvíz je celosvětově uznávaná soutěž, jež by se nemohla konat bez neustálého zápalu organizátorů, kteří vlastně předběhli dobu. U nás se teprve snažíme ukotvit simulační medicínu do běžné výuky, oni se již v roce 1997 rozhodli, že reálné výjezdy pro posádky záchranných služeb lze sehrát a simulovat. Letošní ročník velké soutěže pro profesionální posádky byl již tříadvacátý, pro mediky byla vypsána kategorie MUC.RR podeváté.

Noční zásah i převrácený autobus

Třetím rokem se ve startovní listině medické soutěže objevily i naše trojčlenné týmy, tentokrát jsme dali dohromady tři. Celkem na nás čekalo 11 simulací, nevyhnuli jsme se ani nočnímu zásahu. Asi nejvíce nám stoupl adrenalin po příjezdu k převrácenému autobusu. Dorazili jsme vždy jako první posádka, tudíž na nás byla veškerá organizace. To už nám trochu zamotalo hlavu. Přestože nám z některých simulací mrazilo, výsledky máme více než skvělé. Podařilo se nám získat 2., 4. a 6. místo mezi týmy lékařských fakult ČR i Slovenska. A za to vděčíme celoročním tréninkům. Vzhledem k předchozím zkušenostem jsme se v přípravě rozhodli navázat na systém z roku 2018. Principem bylo rozložit síly mezi tři týmy a preferovat předávání zkušeností mladším členům. Tudíž jsme v každé posádce měli mix ročníků – od čtvrtáků po šestáky.

Základem úspěchu byla parta mediků, kteří chtějí dělat ve svém volném čase něco navíc. Dali jsme dohromady řadu úžasných studentů toužících po nových znalostech, zkušenostech a praktických dovednostech. Letos se nás sešlo dokonce tolik, že na Rallye Rejvíz všichni odjet nemohli. Považujeme to ale za úžasný výsledek a důkaz toho, že o aktivní studenty nouzi nemáme. Aby bylo jasno, setkávat se celý akademický rok každou středu

přibližně na 3–4 hodiny vyžaduje řádnou dávku nadšení! Ovšem sami bychom na to nestačili.

Dokonalé zázemí SIM centra

Velký dík patří těm, kteří nám poskytují podporu. Od začátku se kolem tréninků urgentní medicíny točí lidé z Fyziologického ústavu. Počínaje lékaři Pavlou a Mikulášem Mlčkovými přes odborníka z praxe Alana Mejstříka až po přednostu profesora Otomara Kittnara. Ti nám umožnili se každý týden sejít v dokonalém zázemí pro trénink všech situací, se kterými se v terénu můžeme setkat. Skvělá je možnost připravit si simulaci podle reálného případu od záchranné služby, vše sehrát a následně celou situaci probrat. To je kouzlo Centra medicínských simulací. Úspěch v soutěži ale není jedinou odměnou. Poznali jsme partu lidí, kteří spolu rádi tráví čas, de facto si hrají a především si rozumí. Pokud máte pocit, že se vám něčeho nedostává a rádi věnujete čas smysluplným věcem, napište nám na e-mail nela.rezbarikova@gmail.com. Hledáme další nadšence! :)

Nela Rezbariková, studentka 6. ročníku VL

Prokop Seif, čerstvý absolvent, Fyziologický ústav

Foto: archiv P. Seifa

Medicínská prevence v rytmu rocku

Tam prostě nesmíme chybět! Řeč je o hudebním festivalu Rock for People (RfP), kam jsme s 1. LF UK letos dorazili už pošesté. O tom, že naši fakultě festáky opravdu sluší, nás na letišti u Hradce Králové přesvědčily nejen davy zdraví chtivých rockerů, ale i ohlasy našich studentů a absolventů, kteří neúnavně a trpělivě „učili medicínu“.

Bc. Jana Hoffmanová, 1. ročník NMgr. adiktologie

Ke stánku naší fakulty, jehož součástí byla i adiktologie, přicházeli lidé většinou ze zvědavosti. Nejpopulárnější byl alkohol tester, který rockeri zkusili během celého festivalu, poslední den pak službu využili především řidiči. Kuřáci se zase mohli otestovat na Smokerlyzeru. V průběhu RfP se objevilo několik návštěvníků, kteří projeví větší zájem o adiktologii. Ptali se podrobněji nejen na jednotlivé látky, ale také na studium, pomoc závislým a svěřovali se s vlastními zkušenostmi. Největším překvapením pro mě byla informace o novém přírodním stimulantu, který užívají převážně teenageri, a mírně nás zaskočila paní, která nás prosila, abychom si promluvili s jejím synem přímo na festivalu v rámci prevence užívání stimulačních látek. Celá akce byla velice zajímavá a přínosná. Jsem vděčná, že jsem mohla být její součástí!

Kherlen Batkhurel, 3. ročník VL, Loono

Letošní RfP byl úžasný. Myslím si, že jsme hodně lidem ukázali, že prevence nemocí je důležitá a že by se nic nemělo podceňovat. Festák potvrdil, že dnešní generace se už tolik nestydí mluvit

o sexuálním zdraví a zeptat se na věci, které ji zajímají. Mile mě překvapil fakt, že slečny měly víc odvážnějších dotazů než pánové. :)

Adéla Nováková, 6. ročník VL

Znalost první pomoci je nesmírně důležitá – člověk nikdy neví, kdy ji bude potřebovat. V průběhu festivalu se u našeho stánku zastavilo mnoho lidí, kteří se o ní chtěli dozvědět víc. Výuka první pomoci je ve školách dost opomíjená, takže každá informace navíc se hodí. Doufám, že si rockeri z našich krátkých přednášek vzali alespoň něco.

Lenka Frydrychová, 6. ročník VL

Letošní Rock for People byl nezapomenutelný. Nejen kvůli počasí, které festivalu opravdu přálo, a skvělému kolektivu u našeho stánku, ale hlavně díky návštěvníkům. Ti odvážnější si kromě měření krevního tlaku zkusili i kardiopulmonální resuscitaci, přičemž nás zasypali záluďnými dotazy. Někteří se k našemu stánku vraceli opakovaně, aby zjistili, jak se jim tlak mění s množstvím zkonsumovaných piv. A protože byli mezi návštěvníky také cizinci, měli jsme možnost si otestovat, že první pomoc zvládneme vysvětlit třeba i v angličtině.

Velký dík patří panu děkanovi za podporu, neziskovce Loono za spolupráci a všem nadšeným studentům a absolventům za šíření osvěty i skvělou reprezentaci fakulty! Těšíme se zase za ro(c)k! jat

Procvičte se v ultrasonografii s Allsono

Foto: archiv Allsono

V lednu letošního roku odstartoval na naší fakultě nový studentský projekt Allsono, který je zaměřen na získání praktických

dovedností v oblasti ultrasonografie. Projekt založili studenti proškolení organizací Sono4You působící v Rakousku. Své zkušenosti za podpory Radiodiagnostické kliniky 1. LF UK a VFN následně předali studentům české i anglické paralelky. Tým lektorů tak nyní vede hodiny v češtině a angličtině.

Kurzy Allsono jsou zdarma, konají se každý všední den v odpoledních hodinách. V současnosti je možné navštívit kurz základní, který je prerekvizitou pro kurz ultrazvuku břicha. Na podzim 2019 by měly odstartovat také kurzy hlava a krk, muskuloskeletální systém, echo a eFAST (extended Focused Assessment with Sonography in Trauma).

Na kurzy se lze přihlásit na webových stránkách projektu (bit.ly/allsono) a aktuální informace sledovat na sociálních sítích Instagram a Facebook. Kromě kurzů bude díky spolupráci s Radiodiagnostickou klinikou v akademickém roce 2019/2020 možné navštěvovat volitelný předmět „Praktický kurz ultrazvuku břicha“ pod vedením MUDr. Jiřího Beneše, Ph.D., z daného pracoviště, na jehož výuce se budou vybráni lektori z týmu Allsono předjet.

Těšíme se na vás za celý tým Allsono!

*Karolína Nedvědová,
spoluzakladatelka projektu a lektorka, 6. ročník VL*

Malovaná osvěta pro děti o ergoterapii

SPOT Prague, spolek studentů ergoterapie, ve spolupráci s Petrou Veselou vytvořil omalovánky, jejichž hlavním cílem je seznámit děti hrou formou s prací ergoterapeuta. Dále s kompenzačními pomůckami a osobami s různými disabilitami, kterým se ergoterapeut snaží pomoci být soběstačný a žít kvalitní život.

Petra Veselá, autorka omalovánek, je sama po autonehodě na vozíku s postižením dolních i horních končetin. Jak uvedla, tvorba omalovánek pro ni byla srdeční záležitostí, neboť cesta osvěty směrem k dětem ji velmi baví a považuje ji za důležitou.

V současnosti jsou vytvořeny 3 obrázky doprovázené krátkým textem popisujícím motiv omalovánky, příběh autorky a obor ergoterapie. Prvním vytvořeným motivem byl medvídek Brumla na mechanickém vozíku, následoval motiv prasátka Čenka s protézou dolní končetiny a zajíce Ťapky s naslouchátkem. Tyto omalovánky již byly rozdávány na Dětské pouti 1. LF UK a VFN a také na Pražské muzejní noci v Anatomickém ústavu. Do budoucna by SPOT Prague ve spolupráci s autorkou rád pokračoval a vytvořil tak vlastní omalovánkový sešit.

Bc. Pavlína Gašparová, SPOT Prague

Foto: Eliška Rotbartová

3D technologie ve výuce mediků

V souladu s trendem renomovaných zahraničních medicínských vysokých škol začala naše fakulta na šesti svých akademických pracovištích používat ve výuce 3D tisk.

„Využití trojrozměrných modelů v medicíně je dobře patrné na příkladech špičkových zahraničních pracovišť. Na radiologickém oddělení prestižní americké nemocnice Mayo Clinic pracuje tým pro anatomické modelování, jehož 3D tisková produkce rok od roku roste. Celkem zde bylo vytištěno cca 6000 modelů, z toho 2500 v posledním roce,“ vysvětluje odborný asistent Ústavu biofyziky a informatiky Čestmír Štuka.

Pilotní program za použití 3D modelů

Na fakultě se rozbíhá práce s 3D technologiemi v Anatomickém ústavu, na Radiologické, Stomatologické a I. chirurgické klinice, v Ústavu biofyziky a informatiky a Centru pokročilého preklinického zobrazování. Tyto technologie byly zařazeny do výuky informatiky pro studenty zubního a všeobecného lékařství a formou volitelného předmětu mohou medicí získať znalosti v kurzu modelování a tisku ve 3D.

„V současné době vzniká na I. chirurgické klinice pilotní projekt vizualizace komplexních a komplikovaných zlomenin *os scapuloideum* a *calcaneu*. Jedná se o vysoce specializovanou problematiku. Pokud pacient přichází s úrazem na naši ambulanci, k diagnostice zlomeniny je krom prostého rentgenového snímku nutné i CT zobrazení, provádíme tedy 3D rekonstrukci pomocí CT. V rámci předoperačního plánování je nyní možné zhotovit na trojroz-

měrné tiskárně model, který umožní precizní plánování repozice jednotlivých úlomků a umístění osteosyntetického materiálu,“ vysvětluje chirurg Kristian Chrz z daného pracoviště s tím, že trojrozměrné modelování umožňuje studentům lépe pochopit vztahy jednotlivých částí i princip operační léčby komplexních zlomenin.

3D protézy

Také moderní stomatologie se stále více posouvá k digitalizované formě léčby. Digitální otisky zubů, tzv. skeny před protetikou rehabilitací chrupu, jsou již běžnou denní realitou zubních praxí. „Frézování pomocí softwaru CAD/CAM nebo 3D tisk zubních protéz představují jednoznačný trend, který staré otiskování nahradí. Výroba zubních protéz na sádrových modelech se tak stává postupně historií,“ říká přednosta Stomatologické kliniky René Foltán.

Jak dodává, také při současné výuce studentů zde využívají 3D tiskárny nejen pro tisk protetických prací či operačních šablon, ale také k fyzickému tisku modelů vrozených vad nebo traumat obličejového skeletu. „Můžeme tak studentům velmi didakticky vysvětlit tuto anatomicky komplikovanou problematiku. Na výukových sálech a při výuce propedeutiky zubního lékařství využíváme také intraorální skener, který slouží hlavně ke kontrole kvality preparace zubních tkání. V budoucnosti počítáme jednoznačně s rozšířením výuky v této oblasti a plánujeme zavedení předmětu Digitální stomatologie,“ doplňuje R. Foltán.

klu

Foto: archiv Stomatologické kliniky

Foto: archiv K. Chrze

Foto: Martin Bražina

Dotkli jste se budoucnosti spolu s námi?

Naše fakulta nechyběla na největší mezinárodní futuristické akci v srdci Evropy! Na holešovickém výstavišti v Praze byla od 10. do 11. září součástí konference a festivalu Future Port Prague 2019, kde se potkaly stovky inovativních institucí a desítky řečníků z celého světa.

Během festivalu 1. LF UK představila možnosti rozšířené (augmentované) reality ve výuce lékařství. Návštěvníci si mohli vyzkoušet holografické brýle, které dovedou téměř vdechnout život umělým figurínám, na nichž medicí i lékaři trénují lékařské dovednosti. „Naším cílem je zlepšit výuku v simulacích, a tím zlepšit zkušenosti studentů. Některé vlastnosti simulátorů jsou totiž hodně nepřírozené. Asi největším problémem je, že figuríny vypadají stále stejně – ať už se jim daří lépe, nebo hůře, ať jsou při vědomí, nebo ne. A to není dobře, protože medicí mimoděk zjistí, že sledovat pacienta je zbytečné. Navíc klesá jejich motivace k učení, když nezaznamenají žádné přímé reakce na své intervence,“ vysvětluje Mikuláš Mlček z Centra medicínských simulací Fyziologického ústavu.

Rozvoj výuky i lékařských technologií

Augmentovaná realita umožní vidět umělou figurínu mnohem realističtěji. Jako pacienta, kterému se mění barva kůže, výraz obličeje, který se může potit nebo mít povrchová zranění či vyrážku. Studenti tak získají lepší zrakový vjem a s ním řadu důležitých medicínských informací. Dočkat by se mohli od příštího akademického roku. Aktuálně je celý koncept testován a vyvíjen, přičemž na něm spolupracuje několik dalších institucí a průmyslových partnerů. Ve světě je rozšířená realita v medicíně využívána např. pro nácvič ultrasonografického vyšetření nebo v chirurgických oborech pro vizualizaci 3D rekonstrukcí třeba anatomických poměrů konkrétního pacienta ještě před operací. „Je vysoce pravděpodobné, že se augmentovaná realita v klinické

medicíně uplatní i jako nástroj, který bude pomáhat při diagnostice, případně léčbě. S tímto trendem chceme držet krok už od počátku, abychom mohli přispívat k rozvoji lékařských technologií,“ dodává M. Mlček.

Medicína – kontext v kontextu

Mezi festivalovými řečníky se objevil také děkan 1. LF UK Aleksi Šedo s přednáškou Medicine: Context in Context, ve které se mj. zaměřil na skutečnost, že integrace technologických, etických a ekonomických možností a prostředků je podmínkou nastavení nezatížené rovnováhy „-omixů“ a „-ismů“ a je jedním z klíčů k nalezení budoucího „udržitelného přežití“ individuálních pacientů i společnosti jako celku. „Atmosféra futuristické konference byla ‚technologicky nakažlivá‘. Asi jako většina návštěvníků jsem na festivalu nejdříve vyhledával oblasti, které jsou mi profesně či zájmově blízké, ale postupně jsem obdivoval i témata daleko za hranicemi medicíny. A je to logické, protože potenciál nových technologií divergovat je právě jejich posláním i kouzlem,“ komentoval A. Šedo.

jat

Foto: Martin Bražina

Zlatý pavilon v Kjótu. Foto: archiv A. Tichého

東京, 始めまして!

Pokud nerozumíte názvu, jste na tom stejně jako já 1. října 2018, kdy jsem přistál na letišti v Naritě. Přijet do Tokia a myslet si, že v největším městě světa se člověk bez problémů domluví anglicky, je jednoduše řečeno omyl. S Google překladačem připraveným v každé situaci jsem si ale za pár měsíců zvykl, stejně jako na levostrannou dopravu, všudypřítomné davy lidí, japonské způsoby i otáčení klíčem na druhou stranu, i když to stále někdy spleteu. Je těžké vyzdvihnout, co je v Japonsku nejvíc jiné. Jiné je všechno. Abych nezapomněl, titulek by se dal přeložit jako „Tokio, rád tě poznávám!“.

Tokyo Medical and Dental University (東京医科歯科大学) byla první japonskou univerzitou, kde se vyučovalo zubní lékařství a podle žebříčků je mezi deseti nejlepšími školami v oboru ve světě. Pocit, že bychom se toho během studia na 1. LF UK naučili méně, jsem neměl, ale jinak je rozdíl markantní už od prvního pohledu na centrální kampus. Při bližším poznání pak člověk zjistí, že „zubní nemocnice“ má 12 pater a že jen oddělení záchovné stomatologie, jehož jsem součástí, má odhadem 40–50 postgraduálních studentů. Výhodou je, že mnoho z nich je mezinárodních a přednášky proto máme v angličtině, ale nenechte se mást, Evropanů je nás na univerzitě minimum.

Spát na přednáškách? I v první řadě.

Mou hlavní náplní je pracovat na přiděleném projektu, jehož

tématem je testování pevnosti vazby moderních adheziv k zubním tkáním. Laboratorní zázemí je tu vynikající, většinu přístrojů máme dostupnou přímo na oddělení a po domluvě lze využívat vybavení i jinde. Navíc máme v prvním ročníku několik povinných kurzů a volitelně japonštinu. Dostat se ke klinické práci je obtížné, ale horší to mají v prvním ročníku japonští postgraduální studenti, kteří naopak pracují na univerzitní klinice nebo v privátních praxích šest dní v týdnu. To na přednáškách často ústí ve spící posluchárny, což se tu však plně toleruje – znamená to, že studenti pilně pracovali, a tudíž jsou unavení. Japonci vůbec spí všude, v přeplněných vlacích občas usínají i vestoje.

Na volnočasové aktivity přes týden obvykle moc času nezbyvá, sportovní areály v menším kampusu na okraji Tokia jsou však

hojně využívány. Ten je jinak určen zejména studentům prvního ročníku, který je přípravkou před samotným zahájením studia medicíny. V kampusu se také nachází kolej pro mezinárodní studenty, neomítnutá betonová budova, která z dálky – a následně i z blízka – připomíná vězení. Asi abychom rádi chodili do školy.

Když to nejde do šířky, jde to do výšky

Tokio je zcela jiné než Praha, kterou tu zná většina lidí jako jedno z nejkrásnějších měst. Částečně v důsledku požárů původní dřevěné zástavby je většina města moderní, tedy mnohopodlažní a betonová, hlavním důvodem je však úspora místa. Protože další růst do šířky už není možný, roste Tokio do výšky. A to nejen budovy, víceúrovňové jsou i dlouhých úsecích i silnice a vlakové tratě. Právě vlaky jsou hlavním a většinou velmi spolehlivým způsobem dopravy, byť ve špičce mnohdy není snadné se do nich vejít. Asi jediným místem relativního klidu jsou úhledné parky, což však neplatí v době, kdy kvetou sakury. Třešňové aleje jsou v Tokiu a celém Japonsku doslova všudypřítomné a jejich obdivování v době plného květu je oblíbenou atrakcí pro cizince i místní.

Pocit, že bychom se toho během studia na 1. LF UK naučili méně, jsem neměl. Jinak je ale rozdíl markantní už od prvního pohledu na centrální kampus univerzity.

Za krásami mimo hlavní město

Pokud člověka nelákají ve tmě zářící světla nákupních domů, je potřeba vyrazit za krásami Japonska mimo Tokio. Ochutnávku tradiční architektury, obří sochu Buddhy a pobřeží Tichého oceánu nabízí nedaleká Kamakura, překrásné je pak bývalé hlavní město Kjóto, vzdálené asi dvě a půl hodiny Šinkansenem. Velmi oblíbeným cílem je také posvátná hora Fuji, kterou lze při dobré viditelnosti zahlédnout i z Tokia. V létě na její vrchol proudí doslova davy lidí – a to často přes noc, aby z okrajů kráteru mohly sledovat východ slunce. Velkým lákadlem je i nedotčená horská příroda, kterou je nejproslavenější nejsevernější ze čtyř hlavních ostrovů, Hokkaidó. Možnost všechna tato místa navštívit je nesporně jednou z výhod pobytu v Japonsku. Celá stáž je pro mě však hlavně velkou životní i profesní zkušeností, za což vděčím zejména docentu Ludku Peřinkovi, který ji inicioval. Dále bych rád

poděkoval svému školiteli RNDr. Pavlu Bradnovi a za podporu samozřejmě děkuji také přítelkyni a rodině.

MDDr. Antonín Tichý, 2. ročník doktorského studia, obor preventivní medicína

Konference (japonské) společnosti záchranné stomatology v Kanazawě.
Foto: archiv A. Tichého

In front of "Foz do Iguacu", one of the seven world wonders of nature.
Photo: Christian Entenmann

Tudo Bom!

Going to Brazil for a clinical exchange with IFMSA was my first choice out of all the other countries available. Why? Because I always wanted to visit South America. I didn't exactly know what to expect, but I was always very curious about the different culture one might experience there. In addition to that, my friends, Lucka and Lee, who already did an exchange highly recommended it: I remember them saying "They let you participate in a lot of procedures and people are super nice".

My Internship took place in Marília, a small city in the state of São Paulo, near São Paulo city. We were a total of eight incomings (four from LFr) and together with Liraz (a friend from LFr) we were hosted by two local medical students Nahiman and Raquel, where we stayed for an entire month. They were both very intelligent and kind local medical students, who would always find time in their schedule to talk and even give us a taste of the local Brazilian food and culture. Besides our lovely hosts, other students at FAMEMA (the local medical university) were also super friendly; For example, on our second day they organized the "National Food and Drinking Party": An event, where all the incomings that were in Marília at that time and the local IFMSA students got together for one evening

and cooked/brought some food from their home country. We had food and drinks from all over the world: Shakshuka from Israel, Vodka from Russia, this weird 80% alcohol drink from Romania, Beer from the Czech Republic and Germany and a lot of Brazilian food. It was truly an amazing evening, where we got to meet a lot of people, and forged friendship with each other, and most importantly eat amazing food.

Experiences in the hospital

Liraz and I were working in the Department of Orthopedics and Traumatology. There we would have the fortune of meeting an outstanding surgical resident named Olivia. She just finished medical school a year ago and knew what it meant to

be a curious medical student. She took us under her wing, and showed us what it is like being a doctor here in Brazil. I remember one time vividly, where there was a patient coming to the ER that got hit by a machete on his hand that ended up breaking part of the second metacarpal bone and separating some of his muscles and tendons in his hand. Blood was pouring out of his hand and the wound needed to be closed. Without hesitation, Olivia asked me if I would like to take care of him. I was a bit surprised by her offer. I knew how to suture and give local anesthesia by then, but it was still out of my comfort zone. I didn't want to make any mistakes and further damage the patient. Although I had some doubts, I did the job and approximated the edges of the wound by sutures and stopped the bleeding. It took over 20 stitches and a lot of nerves to finally close it, but it was worth it.

One particular thing that stood out in the hospital, was the feeling of hierarchy that I observe in European hospitals was absent. Brazilians are very kind-hearted and you feel treated as an equal by all members of the hospital staff, starting from the nurses to the Head of the Department. I think that is something that I want to keep in the back of my head as I approach my own clinical practice.

Brazilians are very kind-hearted and you feel treated as an equal by all members of the hospital staff.

Traveling through Brazil

But the hospital was not the only place we visited in Brazil. During the weekends the local IFMSA committees organized various "Beach Projects" all over Brazil, to which one could sign up to. For example, on our second weekend, we went to Florianópolis: an island located near the east coast of Brazil. We were a total of 40 incomings from all over the world, plus the local medical students who were in charge of the program. We had an entire hostel in front of the lagoon just for us. On the first night, we had a small bonfire at the courtyard of the hostel, with a local Brazilian band and a lot of caipirinhas in order to get to know one another better. One memory that I found amusing was one of a normally very quiet girl from China (Wendy) that just suddenly started to sing Chinese opera in front of us and entertain the whole group. It continued to be amazing like this for the entire weekend: We went sandboarding, took a boat to explore the island and saw a variety of sea turtles. As a result of this Beach Project, I met very interesting people with whom I especially clicked and we made

further plans to travel through Brazil more on our own: We went to see the Iguazu waterfalls, went through local favelas and I did my first skydive over Rio. In conclusion, I believe that whoever is interested in doing an exchange with IFMSA should do it! You will learn a lot about the healthcare system and the culture of that country by physically being there and talking to people, plus it is always a great opportunity/excuse to travel more, enjoying life and meeting great people along the way.

Christian Entenmann, 4th Year General Medicine

A view over Rio de Janeiro from the Sugarloaf Mountains
Photo: Christian Entenmann

In front of the entrance of the Emergency department, where we worked for over a month. Photo: Christian Entenmann

Patrioti 1. LF UK se sešli nejen pod zemí :)

Úvod setkání proběhl v zahradě vedle Vondráčkovy posluchárny. Foto: Markéta Sýkorová

Taříka sedmdesát absolventů naší fakulty si přišlo v sobotu 21. září užít babí léto do prostor své alma mater. Navštívit mohli prohlídku Psychiatrické kliniky, podzemní kryt pod Kateřinskou zahradou nebo si jen tak popovídat u výborné „obrázkové“ kávy v zahradě vedle Vondráčkovy posluchárny.

„Skvělé sobotní odpoledne! Sešlo se nás téměř dvojnásobně více oproti loňsku. Tento trend pozorujeme ostatně od prvního roční-

ku našich setkání. K již známým tvářím se přidávají další a další, vznikají hloučky kroužků a ročníků. Představili jsme našeho tisícího člena a připili si s kolegy z nejrůznějších oborů i geografii,“ komentoval akci děkan prof. Aleksi Šedo s tím, že klub Alumni 1. LF UK dává naší fakultě další rozměr.

„Nejsme jen pracoviště ‚od-do‘ či kariérní ambice. Je mezi námi řada patriotů, kteří se k fakultě hlásí, protože vnímají cenu sounáležitosti a profesní i neformální kolegiality. Ať již na fakultě právě působí, tvoří její jméno a teď se stali pozornými hostiteli setkání, nebo byli její součástí v minulosti, hlásí se k ní a vnímají s nezištným potěšením rozvoj a prosperitu své alma mater. Oběma skupinám patří dík. Na počasí jsme letos měli štěstí, ale i všechno ostatní klaplo, protože jsme Jednička!“ dodal Aleksi Šedo.

Velké poděkování posíláme MUDr. Janu Břízovi z VFN, jenž se ujal prohlídky podzemního krytu, prof. Jiřímu Rabochovi, doc. Martinu Andersovi spolu s MUDr. Jozefem Budayem z Psychiatrické kliniky a studentské kapele LF Funk. Děkujeme všem absolventům, kteří zůstávají Jedničce věrni bez ohledu na čas, který uplynul od jejich studií, a těšíme se na další setkání!

jat

Seznamte se s 1000. členem našeho absolventského klubu

Až ze Zlínského kraje dorazil na zářijové setkání našich absolventů MUDr. Martin Dibdák, který se stal tisícím registrovaným členem klubu Alumni 1. LF UK. Naši fakultu úspěšně ukončil před dvěma roky.

Proč jste se přihlásil do klubu Alumni 1. LF UK?

Z hlediska dlouhodobého horizontu mi přijde zajímavé a perspektivní potkávat se s absolventy, se spolužáky. Myslím si, že příležitostí nebude tolik.

Jak se vám líbilo dnešní setkání?

Moc. Je to skvělé prostředí. Překvapila mě prohlídka podzemí, o jehož existenci jsem vůbec nevěděl. Na psychiatrické klinice to zase bylo velmi zajímavé z odborného pohledu. Představené léčebné metody se hodně posunuly kupředu, takže jsem se i jako lékař dozvěděl něco nového. Na zkoušku z psychiatrie jsem se učil základy, tady člověk viděl praktickou stránku věci.

Působíte v Nemocnici Tomáše Bati ve Zlíně, na Oddělení anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny, jak se vám tam pracuje?

Výborně. Naši práci vede pan docent Gabrhelík, který spolupracuje s akademickými pracovišti a má vstřícný přístup k postgraduálnímu vzdělávání zdejším mladých lékařů, dostaneme se i na odborné stáže a kongresy.

Cítíte výhodu krajské nemocnice v tom, že se dostanete tzv. ke všemu?

Sto procentně. Vím i ze srovnání s některými mými kolegy ze stejného oboru, že spektrum výkonů u nás je velmi pestré. Pokud se lékař zajímá o konkrétní téma, není problém se mu zde věnovat.

Co říkáte na to, že jste 1000. členem absolventského klubu 1. LF UK?

To bylo příjemné překvapení. Účastí na setkání jsem se tak trochu vrátil do studentských let a mohl si zavzpomínat na „staré časy“.

klu

Martin Dibdák převzal od děkana Aleksiho Šeda mj. stříbrný fakultní odznak. Foto: Markéta Sýkorová

Docent Bohumil Seifert, přednosta Ústavu všeobecného lékařství

V roce 1974 mne tehdejší Fakulta všeobecného lékařství nepřijala a jako gymnazijní premiant jsem to dlouho nemohl strávit. Po roce sanitářské práce jsem se stal studentem Fakulty dětského lékařství v Motole. Teoretická výuka na obou fakultách probíhala na stejných ústavech a já poznal stejné učitele a zkoušející, jako moji kamarádi z Fakulty všeobecného lékařství. Ti mne také přivedli do softbalového oddílu TJ Medicína, založeného skupinou studentů okolo současného děkana 3. LF prof. Petra Widimského. Tímto legendárním sportovně-spoločenským útvarem sedmdesátých a osmdesátých let prošla řada osobností současné české medicíny i veřejného života.

V devadesátých letech, už jako praktický lékař a učitel, jsem se poprvé potkal s profesory primární péče z Anglie a Holandska a poznal akademické praktické lékařství. V oboru se mi otevřely nové perspektivy a před sebou jsem viděl osobní výzvy. Příležitost mně v roce 2003 nabídl děkan 1. LF UK, prof. Štěpán Svačina. Znamenalo to nejen přeorganizovat si život, zajistit praxi, dát dohromady tým spolupracovníků a vytvořit výukový

program, ale také vydat se na dosud neprošlapanou cestu praktického lékaře k naplnění akademických požadavků pro vedení ústavu – k disertaci a habilitaci. Dnes vděčím 1. LF UK za to, že mi nedala v tomto ohledu nic zadarmo.

Vést ústav na naší fakultě je zavazující. Je to jedinečná akademická instituce, jejíž bohatství a velikost spočívá v příslušnosti k historické univerzitě, v silné tradici a místu, ve kterém působí, ale především v lidech, kteří jsou nositeli kulturnosti a vzdělanosti. Usiluji o to, aby byl Ústav všeobecného lékařství také jedinečný a ukazoval cestu pracovištím praktického lékařství na ostatních lékařských fakultách v České republice.

Plnou verzi textu si můžete přečíst na webu www.lfi.cuni.cz.

Foto: archiv B. Seiferta

JEDNIČKA MĚSÍCE

Zeptali jsme se vašich kolegů, které osobnosti nebo jakému počínu by v uplynulých třech měsících dali jedničku a proč.

MUDr. Hana Dittrichová,
postgraduální
studentka

S koncem prázdnin se každoročně naše fakulta zabydlí na břehu Lužnice, kde si začínají

medici začínou uvědomovat, že následující roky nebudou těmi nejjednoduššími. Ani letos v Dobronicích nechyběli jejich tutoři, aby je alespoň trochu uklidnili a připravili na to, co je čeká. Jednička za mě tedy patří všem tutorům, kteří se starají o nové prváky a současně jsou stále v kontaktu se svými kruhy z předchozích let. Zároveň patří i všem demonstrátorům a lektorům, kteří nejen učení, ale i studentský život dělají mnohem jednodušší. Všichni starší studenti, kteří prošli výukou mnohých z nás, jsou pro mě i dva roky po promoci nezapomenutelní.

Dominic Swift,
5th year Dentistry

During my fourth-year summer clerkship I spent a week at a dental clinic in

England. The practice manager there, Chris, although new to the clinic had made such a positive impact that I found really inspiring. From talking to the staff the morale at the clinic was very low before his arrival and they had many complaints on how it was being organized. It was interesting to see how changing one part of a team could make such a big positive change to everyone's work and mood. It showed me how important it is to have good leadership for a team and how one person acting well can make positive changes for everyone around them.

Doc. Tomáš Štulc,
III. interní klinika

Odpověď je pro mne překvapivě těžší, než se zdá. Když mne samotného zpočátku stále nic nenapadlo, prošel jsem

letní zprávy a vzal si na pomoc kalendář, ale ani to moc nepomohlo. Zjistil jsem přitom například, že prázdniny začaly Světovým dnem UFO a skončily Evropskou nocí pro netopýry, ale pořád nemám nic, čemu bych chtěl dát „jedničku prázdninového času“. To s červnem by to bylo o mnoho snazší – Zuzana Čaputová byla uvedena do funkce slovenské prezidentky a nedlouho poté navštívila naši republiku. Myslím, že nejen pro mne je tento příklad od našich blízkých sousedů nadějí, že ani u nás nemusí politická scéna navždy zůstat v takovém stavu, jako je nyní.

jat, mš

Foto: archiv O. Trnky

Lezení mě baví jako životní styl

Těsně před prázdninami se v Brně uskutečnily České akademické hry 2019, které v celkovém bodování vyhrála Univerzita Karlova se svými 216 sportovci. Nechyběli mezi nimi ani studenti naší fakulty, třeba medička Denisa Svobodová z 5. ročníku VL, která obsadila 4. místo v boulderingu – tedy v lezení bez lana na malých skalních blocích či umělých strukturách. Aktuálně závodí za prý nejfantastičtější oddíl Horoguru, který je zároveň její lezeckou alma mater od zhruba 10 let. Trénovat chodí 3krát týdně na 1,5–2 hodiny, víkendy tráví na závodech či ve skalách.

Jak jste se dostala k boulderingu?

Jsem velmi statický a technický lezec, proto jsem bouldering samotný vlastně nikdy neměla ráda. Při lezení na laně se člověk obvykle může pomalu natahovat do chytu, mít nad pohybem kontrolu. To v boulderingu, zejména tom dnešním, moc nejde. Pohyby jsou dynamické, člověk hodně skáče a vlastně i padá, protože leze pár kroků na hranici svých fyzických možností. Jde tedy víc o sílu.

Pak jsem si ale našla přítele boulderistu. Ten mi ukázal, že i dynamické pohyby musí být velmi koordinované a že stejně jako na laně můžu technickým řešením hravě překonat nejednoho borce z posilovny. Přiznávám, že právě složitá koordinace ve skoku, přimět tělo, aby se sjednotilo do jednoho mrštného pohybu, je to, čím si mě bouldering získal.

Musí mít člověk nějaké zvláštní předpoklady?

Začátečnickům říkám, že musí být slabí, aby mohli správně začít ;). Je totiž dobré lézt technicky, tedy nohama, což člověk dělá přirozeně, pokud nemá sílu. Tu získá až postupně. Pokud má naopak od začátku ramena jak futra do Anatomáku, těžkosti se naučí překonávat shybem a v náročnějších cestách si bez nohou poradí jen obtížně.

Nemáte strach z výšek?

Z výšek ne, z pádu často. Sice mě to netěší, ale o vylezení či nevylezení boulderu u mě hodně rozhoduje počet dopadových matrací pod cestou. Možná je to tím, že jsem medik, ale od určité výšky mi v pohybu brání představa vykloubených ramen a uražených kotníků.

Který úspěch vám utkvěl v hlavě nejvíce?

Asi titul Skalní dívky, který jsme si s kamarádkou udělily loni v létě na trochu punkových závodech v lezení na písku a zároveň celkové druhé místo v ženských dvojicích. Je to závod stavěný spíše pro chlapy a spousta lezců z něho má respekt, protože je poměrně specifický a vyžaduje velkou morální převahu. Závodní ambice ale moc nemám. Takže těch skutečných, měřitelných závodů, kde o něco jde, v mé historii moc není. Lezení mě baví jako životní styl – pro kombinaci krásného pohybu, přátelského ducha lezeckých partiček a radosti z úchvatné přírody.

Proč jste si vybrala studium medicíny?

Medicína splňovala mou představu o práci, která má jasný smysl. Člověk, samozřejmě podle zvolené specializace, vidí přímo výsledky svého snažení, což je pro mě ohromně motivující. K r. LF UK mě pak dostala hlavně nostalgie a určitá citová vazba. Líbí se mi její tradice, historický ráz poslucháren i umístění v srdci Prahy. Vnímám, co daly světu generace skvělých lékařů, které vystudovaly stejnou školu přede mnou. Cítím se hrdá a zároveň to беру jako výzvu, abych své předchůdce nezahanbila.

Jaký obor vás láká?

Ráda bych se věnovala intenzivní a paliativní medicíně, protože jsou to velice komplexní obory, které řeší pacienta jako celek. Potřebuji uvažovat v souvislostech a pracovat s člověkem, ne s tělem.

NADĚJE PRO PACIENTY
S POŠKOZENÝMI LEDVINAMI
– Česká televize, Události,
7. 9. 2019

PROTI RAKOVINĚ VAJEČNÍKŮ BY
MOHLY POMOCI LAKTOBACILY,
UKAZUJE ČESKÝ VÝZKUM
– Česká televize, 17. 9. 2019

O TRANSPLANTACI PLIC
– Česká televize, Sama doma,
11. 9. 2019

PŘETÍŽENÍ LÉKAŘŮ? CHODÍME
K NIM ČASTO, MŮŽE ZA TO
NAŠE KULTURA A VÝCHOVA
– DTVV, 16. 9. 2019

BUDOUCÍ MAMINKA
POTŘEBUJE HLAVNĚ DVĚ
VĚCI: KLID A PŮHODU,
ŘÍKÁ PORODNÍK CALDA
– Český rozhlas Plus,
16. 8. 2019

JSOU PODLE VÁS E-CIGARETY
„ZDRAVĚJŠÍ“ NEŽ JINÉ
TABÁKOVÉ VÝROBKY?
– Český rozhlas Plus,
Radioforum, 27. 8. 2019

KAŽDÝ BY MĚL UMĚT
POUŽÍT SVŮJ VYPÍNAČ
– Hospodářské noviny,
10. 7. 2019

PROČ SE MÉRKELOVÁ
OPAKOVANĚ TŘESE
– Deník N, 11. 7. 2019

KDYŽ ŠPATNĚ SPÍME,
BUDÍ SE NEMOCI
– Téma, 6. 8. 2019

ZDRAVOTNÍK BY NEMĚL
DOPORUČOVAT ŽÁDNÉ
MNOŽSTVÍ ALKOHOLU
– Terapie, 29. 8. 2019

ZÁJEMCI O MEDICÍNU MAJÍ VĚTŠÍ ŠANCI.
ŠKOLY JICH PŘIJMOU VÍCE, LÉKAŘŮ
JE TOTIŽ MÁLO
– Aktuálně.cz, 21. 6. 2019

PRAŽŠTÍ LÉKAŘI ODHALILI, JAK RYCHLEJI
URČIT POŠKOZENÍ SRDCE NÁDREM
NADLEDVIN
– Novinky.cz, 26. 7. 2019

OČNÍ LÉKAŘI: VÝVOJ JE TAK RYCHLÝ,
ŽE NEDOKÁŽEME PŘEDJÍMAT, CO BUDE
ZA PÁR LET
– Vitalia.cz, 28. 8. 2019

SPOLUPRÁCE LÉKAŘSKÝCH FAKULT
A NEMOCNIC?
– Zdravotnický deník.cz, 5. 9. 2019

JEDNIČKA V SÍTÍCH

1. LF UK

Odborníci z 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze přišli s novým uplatněním speciální echokardiografické metody, která by do budoucna mohla pomoci při diagnostice nádorů nadledvin, takzvaných feochromocytomů. Vědeckou práci českých lékařů otiskl prestižní onkologický časopis Cancers

NOVINKY.CZ
**Pražští lékaři odhalili, jak rychleji určit poškození srdce
nádorem nadledvin**

 Na našem facebookovém profilu vás nejvíce zaujal příspěvek o našich lékařích, kteří odhalili, jak rychleji určit poškození srdce nádorem nadledvin. Příspěvek oslovil téměř 5000 lidí a vyvolal u vás 220 reakcí. Děkuje!

 Uvedený příspěvek nám na náš fakultní Instagram poslala studentka prvního ročníku adiktologie Anna Tieftrunková. Tímto vítáme všechny prváky na Jedničce a doufáme, že se jim všem u nás bude líbit! :)

Jak jste na tom se znalostí porodní asistence?

1. Kdo byla andělíčkářka?

- porodní bába, která prováděla ilegální potraty
- dětská sestra
- žena, která porodila mrtvé dítě

2. Apgar skóre je pojmenováno po Virginii Apgar, která jako první začala takto novorozence hodnotit, původním zaměřením ale byla:

- patolog
- anesteziolog
- kardiolog

3. Čmýra je výraz, který naše prababičky používaly pro:

- potrat
- menstruaci
- porod

4. K čemu slouží diruptor?

- přerušení pupečnicku
- protrhnutí plodových obalů
- k extrakci plodu koncem pánevním

5. Co se monitoruje pomocí CTG?

- srdeční akce rodičky, pohyby rodičky
- EKG plodu, děložní kontrakce
- srdeční frekvence plodu, pohyby plodu, děložní kontrakce

6. V jakém roce byla založena budova Zemské porodnice „U Apolináře“?

- 1825
- 1875
- 1905

7. Jaká je normální délka těhotenství, resp. kdy je termín porodu?

- 40 týdnů od prvního dne poslední menstruace
- 36 týdnů od početí
- 9 lunárních měsíců od prvního dne poslední menstruace

8. Porod rozdělujeme na 3 doby, a to:

- odtok plodové vody, kontrakce, porod placenty
- otevřací, vypuzovací, porod placenty
- retrakce, porod placenty, kontrakce

*Autorka: porodní asistentka Monika Nechybová,
Gynekologicko-porodnická klinika I. LF UK a VFN
v Praze*

Správné odpovědi: 1. a, 2. b, 3. b, 4. b, 5. c, 6. b, 7. a, 8. b

Blahopřejeme k červencovým, srpnovým a zářijovým výročím

prof. MUDr. Antonínu Kazdovi, DrSc.,
z Ústavu lékařské biochemie
a laboratorní diagnostiky I. LF UK a VFN

doc. MUDr. Viktoru Mravčíkovi,
Ph.D., z Kliniky adiktologie I. LF UK
a VFN

doc. MUDr. Romanu Šmuclerovi, CSc.,
ze Stomatologické kliniky I. LF UK
a VFN

prof. PhDr. Petru Weissovi, Ph.D.,
DSc., ze Sexuologického ústavu
I. LF UK a VFN

prof. MUDr. Petru Urbánkovi, CSc.,
z Interní kliniky I. LF UK a ÚVN

prof. MUDr. Jiřímu Štorkovi, CSc.,
přednostovi Dermatovenerologické
kliniky I. LF UK a VFN

prof. MUDr. Stanislavu Popelkovi,
CSc., z Ortopedické kliniky I. LF UK
a FNM

prof. MUDr. Davidu Kuželovi, CSc.,
z Gynekologicko-porodnické kliniky
I. LF UK a VFN

doc. MUDr. Petru Brandejskému, CSc.,
z Ústavu tělovýchovného lékařství
I. LF UK a VFN

doc. MUDr. Vojtěchu Melenovskému,
CSc., z II. interní kliniky I. LF UK
a VFN

doc. MUDr. Janu Měšťákov, CSc.,
z Kliniky plastické chirurgie I. LF UK
a NNB

doc. MUDr. Davidu Pavlišťovi, Ph.D.,
z Gynekologicko-porodnické kliniky
I. LF UK a VFN

doc. MUDr. Haně Brichové, CSc.,
z Ústavu histologie a embryologie
I. LF UK

prof. RNDr. Libuši Kolářové, CSc.,
přednostce Ústavu imunologie
a mikrobiologie I. LF UK a VFN

doc. RNDr. Jiřímu Petrákovi, Ph.D.,
z BIOCEV

prof. MUDr. Miroslavu Mertovi, CSc.,
z Ústavu biologie a lékařské genetiky
I. LF UK a VFN

prof. MUDr. Martině Vašákové, Ph.D.,
přednostce Pneumologické kliniky
I. LF UK a TN

prof. MUDr. Milanu Lukášovi, CSc.,
z Ústavu lékařské biochemie
a laboratorní diagnostiky I. LF UK a VFN

prof. MUDr. Janu Škrhovi, DrSc.,
z III. interní kliniky I. LF UK a VFN

prof. PaedDr. Zsoltu Cséfalvayovi,
Ph.D., z Neurologické kliniky I. LF UK
a VFN

syk

INFORMAČNÍ ZDROJE

Open Access Week

Open Access (otevřený přístup k informacím) představuje model vědecké komunikace, který zajišťuje trvalé, okamžité, svobodné a bezplatné on-line zpřístupnění plných textů publikovaných vědeckých výsledků bez omezení pro kohokoli. Realizace probíhá zelenou cestou, tedy jako uložení článku do otevřeného repozitáře, nebo zlatou cestou, tj. publikování v otevřeném časopise.

V týdnu od 21. do 27. října 2019 proběhne tradiční mezinárodní akce „Open Access Week“ (www.openaccessweek.org) na podporu otevřeného přístupu k výsledkům vědeckého výzkumu. Letošní téma zní Open for Whom? Equity in Open Knowledge. Do propagace se zapojuje řada institucí České republiky, mezi kterými nechybí ani Univerzita Karlova. Podrobnosti o naplánovaných akcích naleznete na webu openaccess.cz/open-access-week. Více k samotné problematice open access se můžete dozvědět např. na stránkách Ústřední knihovny UK, knihovna.cuni.cz/open-access.

Alžběta Christelová, Jitka Stejskalová, ÚVI

Jak relaxuje profesor David Sedmera?

Proděkan pro zahraniční studenty, anatom a vědec z Anatomického ústavu I. LF UK o dovolené rád poznává nová místa po celém světě, v současnosti jsou však jeho relaxem dvě pravidelné aktivity. „Pokud mi rozvrh a počasí dovolují, snažím se jezdit do práce na kole – 14,5 km většinou po cyklostezce. Překvapivě největším adrenalinem jsou letní podvečery, kdy se stezka zaplní maminkami s kočárkem, důchodci s psíky na samonavíjecím vodítku a omladinou na in-line bruslích, ideálně ve dvojicích a s peckami v uších. Kdo nevymotával kokršpaněla z přehazovačky, nemá správný pojem o městské cyklistice :),“ říká prof. Sedmera, který se pravidelně věnuje i japonskému bojovému umění aikido. „Krásou tohoto stylu je, že podobně

jako golf ho člověk může provozovat až do pokročilého věku, neboť v něm nejsou žádné závody či soutěže, a pouze se snaží, aby jeho techniky přiště byly lepší, jistější a účinnější. Dost často využíváme i zbraně, jak dřevěné pro párové techniky, tak i cvičné kovové meče – iaito. Meč mi slouží také pro názornou ukázkou základních anatomických rovin během úvodní přednášky, na což naši zahraniční studenti vzpomínají ještě u promoci. Tyto aktivity mi pomáhají udržet jak aerobní výdrž, tak i postřeh, rovnováhu a duševní klid. Ale nejužitečnější je bezesporu umění padat, respektive se po pádu vždy zase zvednout – a pokračovat,“ dodává D. Sedmera.

red

KNIŽNÍ NOVINKY

Můžeme to, co umíme?

Spolu s konferencí Můžeme to, co umíme? byla opět vydána monografie s totožným názvem, která v mnohem širším i hlubším pohledu rozebírá problematiku kontroverzních témat mezi současnou medicínou a etikou. Publikace se zaměřuje na aktuální etické otázky medicíny vyplývající z jejího současného rychlého vývoje. Zabývá se oblastmi, jako jsou molekulární genetika a její zatím tušené etické problémy, etika v postgenomickém světě, právní pohled na nové technologie, informační společnost a vztah pacient – lékař, editace genomu – řízená evoluce, verze 4.0?, možnosti a meze současné transplantologie, meze a dilemata zachování lékařského tajemství v denní klinické praxi, právní ochrana lidského genomu a další.

Autoři: Radek Ptáček a Petr Bartůněk

*Nakladatelství: Edice celoživotního vzdělávání ČLK
klu*

Vědecké fotografie V. Sýkory mezi nejlepšími

Královská fotografická společnost – The Royal Photographic Society – vybrala do nejúžšího kola prestižní soutěže Science Photographer Awards 2019 mezi deset nejlepších vědeckých fotografií snímek samičky roháče obecného od Mgr. Viktora Sýkory, vedoucího Centra pro experimentální biomodely I. LF UK. Fotografie pořízená stereomikroskopem bude i s ostatními snímky vědy kolem nás vystavena do ledna 2020 v Science Muzeu v Londýně. „Mezinárodních soutěží vědecké fotografie není mnoho a tato je pravděpodobně nejprestižnější. Na výstavu bylo vybráno 70 fotografií, a jsem velmi rád, že mezi nimi jsou i dvě moje fotografie. Zařazení jedné z nich do užšího výběru na vítěznou fotografii mě potěšilo,“ říká V. Sýkora.

klu

Začátkem července se Jednička opět objevila na festivalu Rock for People! Naši studenti rockovým fanouškům mimo jiné měřili krevní tlak. Foto: archiv 1. LF UK

Basketbalový tým žen, do kterého patří i několik studentek naší fakulty, zvítězil na předprázdninových Českých akademických hrách 2019 v Brně. Foto: archiv UK

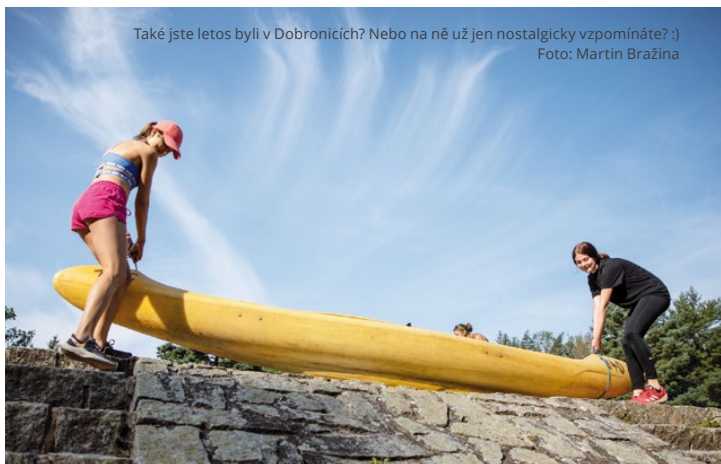
Na přelomu srpna a září se nastupující prváci sešli na seznamovacích kurzech v Dobronicích u Bechyně. Foto: Martin Bražina

Hostem prvního Křesla pro Fausta v novém akademickém roce byl kardiochirurg prof. Jan Pirk.
Foto: Martin Bražina

Také jste letos byli v Dobronicích? Nebo na ně už jen nostalgicky vzpomínáte? :)
Foto: Martin Bražina

Distributed healthcare:
moving services closer to the person in need

Děkan Aleksi Šedo vystoupil 11. září na festivalu Future Port Prágu s přednáškou Medicine: Context in Context. Foto: Martin Bražina

Tradiční výroční setkání klubu Alumni 1. LF UK započalo v sobotu 21. září v zahradě u Vondráčkovy posluchárny Psychiatrické kliniky. Foto: Markéta Sýkorová

Školní rok si žáci mateřských, základních a středních škol hned na jeho počátku zpestřili návštěvou Festivalu vědy v Praze-Dejvicích. Nechyběla tam ani expozice naší fakulty! Foto: Anna Jarmarová

Absolventi si mohli vychutnat i kávu s vlastním portrétem :). Foto: Markéta Sýkorová

Přijďte si s námi v listopadu připomenout

REVOLUČNÍ ROKY NA JEDNIČČE

prostřednictvím následujících akcí:

**výstava fotografií MUDr. Přemysla Hněvkovského
- Studentské okupační stávky na 1. LF UK**

11. 11. - 13. 12. mezi 8.00-18.00
vernisáž se uskuteční 12. 11. od 10.00
Purkyňův ústav, Albertov 4

*

**přednáška k 80. výročí úmrtí Jana Opletala,
studenta naší fakulty**

13. 11. od 12.00
posluchárna I. chirurgické kliniky 1. LF UK a VFN, U Nemocnice 2

*

**koncert z cyklu Fakulta v srdci Karlova,
kde mj. zazní Pražské Te Deum 1989 (P. Eben)**

14. 11. od 19.30
kostel sv. Ignáce z Loyoly, Karlovo náměstí

Těšíme se na setkání s vámi!

1. LÉKAŘSKÁ
FAKULTA
Univerzita Karlova

www.lf1.cuni.cz